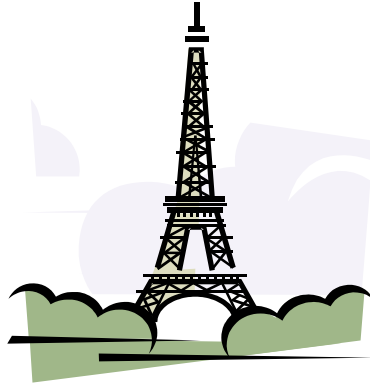


ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС
ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ НАМАНГАН ДАВЛАТ
УНИВЕРСИТЕТИ ҲУҚУҚШУНОСЛИК ФАКУЛЬТЕТИ



ХАЛҚАРО ХУСУСИЙ ҲУҚУҚ

ФАНИДАН МАЪРУЗА МАТНИ
МАВЗУ: ХАЛҚАРО ХУСУСИЙ ҲУҚУҚ ТУШУНЧАСИ, УНИНГ
ПРЕДМЕТИ, ТУЗИЛИШИ ВА МАНБАЛАРИ

НАМАНГАН 2011

ТУЗУВЧИЛАР: ТДЮИ «ХАЛҚАРО ХУСУСИЙ ҲУҚУҚ» КАФЕДРАСИ
ПРОФЕССОРИ С.С.ХАМРОЕВ
НАМ.ДУ “ФУҚАРОЛИК ҲУҚУҚИ ВА ПРОЦЕССИ” КАФЕДРАСИ
ЎҚИТУВЧИСИ **У.И.НАЗИРОВ**

ТАҚРИЗЧИ: ТДЮИ ХАЛҚАРО ХУСУСИЙ ҲУҚУҚ КАФЕДРАСИ
ПРОФЕССОРИ, АКАДЕМИК Х.А.РАҲМОНҚУЛОВ;
ПРОФЕССОР С.С.ҒУЛОМОВ;
НАМ.ДУ ҲУҚУҚШУНОСЛИК ФАКУЛЬТЕТИ ДЕКАНИ ДОЦЕНТ
М.Х.ЖИЯНОВ;
НАМ.ДУ ФУҚАРОЛИК ҲУҚУҚИ ВА ПРОЦЕССИ КАФЕДРАСИ МУДИРИ,
ДОЦЕНТ М.АКАЕВА.

ХАЛҚАРО ХУСУСИЙ ҲУҚУҚ ТУШУНЧАСИ, УНИНГ ПРЕДМЕТИ, ТУЗИЛИШИ ВА МАНБАЛАРИ

1-§. Халқаро хусусий ҳуқуқ тушунчаси ва унинг оммавий ҳуқуқдан фарқи

Халқаро хусусий ҳуқуқ халқаро ҳуқуқ тизимида ўқув дарслиги ва юридик фаннинг бир тармоғи сифатида тан олинган алоҳида соҳа ҳисобланади. Ушбу соҳа халқаро ҳаёт шароитида юз берадиган хусусий, яъни фуқаролик ҳуқуқи ва фуқаролик процессуал ҳуқуқи билан тартибга солинадиган, шунингдек оилавий ва меҳнат муносабатларини ўз ичига олади. Ушбу муносабатларнинг вужудга келиши, ўзгариши ва бекор бўлишининг тартибга солиниши ҳамда низо чиққан тақдирда уларнинг ҳал қилиниши ўзига хос хусусиятларга эга. Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексида (ФКнинг 1158-моддаси) халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинадиган муносабатлар "чет эл элементи билан мураккаблашган фуқаролик-ҳуқуқий муносабатлар" сифатида таърифланади. Лекин бу етарли эмас. Чет эл элементи билан мураккаблашган муносабатларнинг кенг тарқалган кўринишларда бўлиши, чет эл ҳуқуқи субъектларининг турли давлат фуқаролигига мансуб бўлиши, объектларининг турли давлатлар ҳудудида жойлашган бўлиши, ушбу муносабатларнинг вужудга келиши, ўзгариши ва бекор бўлиши учун асос бўлган юридик фактларни муайян мамлакат ҳуқуқи орқали баҳолаш, низоларни муайян ҳудудда ва ўз вақтида олдини олиш, бартараф қилиш, ҳал этишни талаб қилади. Халқаро ҳаётда бунга ўхшаш масалаларнинг турлари ҳар хил бўлиши мумкин, уларни бирон бир рўйхат билан чеклаб ҳам бўлмайди, шунинг учун улар муносабатларни турли шароитда, турли равишда мураккаблаштириб юборилиши учун сабаб бўлади. Хусусий-ҳуқуқий муносабатларнинг мураккаблашишида баъзи халқаро шартномалар алоҳида ўрин эгаллайди. Булар қаторига, масалан 1928 йилдаги Бустаманте Кодекси (халқаро хусусий ҳуқуқ Кодекси), 1980 йилдаги Халқаро олди-сотди шартномалар тўғрисидаги БМТнинг Конвенцияси, 1988 йилдаги Халқаро молиявий лизинг тўғрисидаги Конвенция, Халқаро ҳаво йўлларига тегишли баъзи қоидаларни бирхиллаштириш тўғрисидаги 1929 йилдаги Варшава Конвенцияси ва бошқалар киради. Ушбу манбалар воситасида чет эл элементи билан мураккаблашган муносабатлар, товарларни халқаро олди-сотди, халқаро молиявий лизинг, халқаро ҳаво йўлларида йўловчилар ва юкларни ташиш тўғрисидаги тушунчалар, уларни тартибга солиш тартиб ва қоидалари белгиланади.

"Халқаро ҳуқуқ", "халқаро хусусий ҳуқуқ" тушунчалари турли маънога эга. "Халқаро ҳуқуқ" давлатлар, ҳокимият органлари ўртасидаги сиёсий, иқтисодий, яъни оммавий-ҳуқуқий манфаатлар билан боғлиқ муносабатларни тартибга солишга қаратилган ҳуқуқий меъёрлар мажмуидан иборат. "Халқаро хусусий ҳуқуқ" фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларни тартибга солишга қаратилган нормалардан ташкил топган бўлиб, ушбу муносабатларнинг доираси, таркибий қисмлари бирон-бир мамлакат чегараси

билан чекланиб қолмайди, халқаро ҳаёт кўламида табиий ҳодиса сифатида ривож топади.

Халқаро хусусий ҳуқуқнинг Халқаро ҳуқуқ (оммавий ҳуқуқ)дан фарқи яна шундан иборатки, фуқаролик-ҳуқуқий муносабатлар бўйича вужудга келиши мумкин бўлган низолар оммавий ҳуқуқ қоидаларига ўхшаб дипломатик йўл билан эмас, балки фуқаролик даъво қўзғатиш йўли билан суд ёки арбитраж органларида кўрилади.

"Халқаро ҳуқуқ" ва "Халқаро хусусий ҳуқуқ" нормалари воситасида тартибга солинадиган муносабатларнинг ҳар бирининг ўзига хос хусусиятлари бўлишидан қатъи назар, улар ўртасида узвий боғланиш мавжуд. Турли давлатлар жисмоний ва юридик шахслари иштирокида "ҳалқаро хусусий ҳуқуқ" нормалари билан тартибга солинадиган муносабатлар вужудга келиши учун мазкур жисмоний ва юридик шахслар давлатларининг ўртасида "ҳалқаро ҳуқуқ", яъни оммавий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинадиган муносабатлар ўрнатилган бўлиши керак. Умуман олганда халқаро ҳуқуқ ва халқаро хусусий ҳуқуқнинг вужудга келишида бошланғич ягона асос бор. Бундай асослар қаторига халқаро ҳуқуқнинг умум тан олинган тамойиллари ва нормалари, жумладан давлатларнинг мустақиллиги тан олиниши, халқаро низоларнинг тинчлик йўли билан ҳал қилиниши, ички ишларга аралашмаслик, инсон ҳуқуқларининг барча томонидан ҳурмат қилиниши, халқаро мажбуриятларнинг виждонан, бекамикўст бажарилиши ва бошқа умумбашарий тамойиллар киради.

Халқаро ҳуқуқнинг умумбашарий тан олинган тамойиллари ва қоидалари, Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси, 2000 йил майдаги "Ўзбекистон Республикасининг ташқи иқтисодий фаолияти тўғрисида"ги ва 1995 йил 22 декабрдаги "Ўзбекистон Республикасининг халқаро шартномалари тўғрисида"ги Қонунлар ўзига хос моҳияти билан "Халқаро ҳуқуқ" ва, шунингдек, "Халқаро хусусий ҳуқуқ" соҳаларининг мазмунини, тузилишини ва таркибий қисмини белгилаш учун хизмат қилади.

Халқаро хусусий ҳуқуқ ва халқаро ҳуқуқ учун бошланғич ягона асос халқаро шартномалар каби умумий манбалар билан ифодаланади. Халқаро шартномалар давлатлараро муносабатларнинг ҳуқуқий асосини ташкил қилиш билан бирга халқаро тинчлик ва хавфсизликни сақлаш, халқаро ҳамкорликни БМТ Уставида назарда тутилган мақсад ва тамойилларга мувофиқ ривожланишини таъминлашга ёрдам беради.

Юридик адабиётларда халқаро ҳуқуқ ва халқаро хусусий ҳуқуқ фанларининг ўзаро алоқаси ҳақида турли фикрлар мавжуд. Масалан, И.П. Блищенко, Л.Н. Галенская, С.Б. Крилов (РФ), М. Геновски (Болгария), Моренс Кинтана (Аргентина) қарашларига кўра халқаро хусусий ҳуқуқ халқаро ҳуқуқнинг бир қисмидан иборат, Хосе де Йагунас Мессия (Испания) эса халқаро хусусий ҳуқуқ қисман халқаро оммавий ҳуқуқ ва қисман миллий ҳуқуқ тизимлари нормаларини ўз ичига олади деб таърифлайди, А. Маматқулов (Ўзбекистон) халқаро хусусий ҳуқуқни алоҳида ҳуқуқ тармоғи

сифатида тан олмайди, халқаро хусусий ҳуқуқнинг халқаро оммавий ҳуқуқ билан алоқаси янада чуқурлашиб бориши мумкин, деб таъкидлайди.

Ҳар бир ҳуқуқ соҳасини унинг бирон бир асосий ҳуқуқ тармоғининг бир қисми ёки мустақил тармоқ ёнки турли ҳуқуқ соҳалари нормаларидан ташкил топган ҳуқуқий мажмуа эканлигини аниқлаш учун ушбу соҳа нормалари воситасида тартибга солинадиган муносабатларнинг хусусиятларига эътибор бериш лозим. Шундай ҳуқуқ соҳалари борки, уларнинг аксарият кўпчилиги қонунчилик соҳасида ҳам, ўқув жараёнида ҳам, фан соҳасида ҳам алоҳида ҳуқуқ тармоғи сифатида тан олинган (масалан конституциявий ҳуқуқ, фуқаролик ҳуқуқи, маъмурий ҳуқуқ, жиноят ҳуқуқи ва бошқалар), шу билан бирга баъзи ҳуқуқ соҳалари борки, улар мустақил тармоқ сифатида тан олинмасда, лекин улар бўйича фаннинг алоҳида соҳаси сифатида илмий тадқиқот ишлари олиб борилади, ўқув юртларида алоҳида фан сифатида дарсликлар яратилади ва машғулотлар олиб борилади. Булар қаторига ҳўжалик ҳуқуқи, тадбиркорлик ҳуқуқи, солиқ ҳуқуқи, банк ҳуқуқи ва бошқаларни киритиш мумкин. Халқаро хусусий ҳуқуқ ҳам маълум даражада шулар қаторига киради, лекин у ўзининг нормалари воситасида тартибга солинадиган муносабатларнинг хусусияти ва доираси билан улардан фарқ қилади. Унинг нормалари воситасида фақат битта давлат ичидаги ва ушбу давлатнинг миллий қонунчилиги билан тартибга солинадиган муносабатлар эмас, балки унинг доирасидан четга чиқадиган, яъни турли давлатлар ўртасидаги, шунинг билан бирга давлат миллий қонунқоидаларига бевосита тааллуқли бўлган ва уларда назарда тутилган муносабатлар тартибга солинади. Демак, бунда алоҳида ва махсус тартибга солинадиган ташқи ёки халқаро муносабатлар ҳақида гап боради. Бирон-бир мамлакат фуқаросининг ҳуқуқий мақомининг бошқа мамлакатда белгиланиши ёки унинг асарининг ушбу мамлакатда чоп этилиши, турли транспортда (ҳаво, темир йўл, автомобил) юк ва йўловчиларни чет элга ташилиши, чет эл фирмаси билан биргаликда корхоналар ташкил этилиши, муайян давлат фуқаросининг бошқа давлат фуқароси билан никоҳдан ўтиши ва бошқа шахсий, мулкӣ масалалар ва ушбу масалалар юзасидан содир бўлган низоларни ҳал қилиш ва бошқа турли муаммоларни тартибга солиш муайян давлатнинг ички миллий қонунлари билан эмас, балки халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари ёрдамида амалга оширилади.

Юқорида келтирилган мулоҳазаларга эътибор берган ҳолда тегишли ҳулосага келадиган бўлсак, халқаро хусусий ҳуқуқнинг халқаро ҳуқуқ соҳаси билан узвий боғлиқ эканлиги инкор қилинмайди, шунинг билан бирга уни халқаро ҳуқуқнинг фақат бир қисми деб ҳам бўлмайди. Халқаро хусусий ҳуқуқ давлатнинг ички турли ҳуқуқ соҳалари (фуқаролик ҳуқуқи, оила ҳуқуқи, меҳнат ҳуқуқи, фуқаролик процессуал ҳуқуқ ва ҳ.к.) нормаларидан, шунингдек коллизия, яъни турли давлатлар нормаларининг тўқнашишидан ташкил топган алоҳида ҳуқуқ соҳасидан иборат. Унинг табиати ва предметини ифодаловчи жиддий ва фундаментал муаммолар устида изланишлар, мубоҳасалар, тортишувлар узлуксиз давом этмоқда. Ушбу

масала бўйича ҳурматли талабалар ўз фикрларини билдиришларини мамнуният билан қабул қиламиз.

Халқаро хусусий ҳуқуқ фанини ўрганишда маълум даражада қийинчиликлар мавжуд. Чунки ушбу фан бўйича дарсликлар, ўқув қўлланмалари, илмий-услубий адабиётлар етарли эмас. Ушбу фанни ўрганишда умумий ҳуқуқ назарияси фани, масалан, ҳуқуқнинг замон ва макон бўйича, қонун ҳужжатларининг маълум ҳудуд доирасида қўлланиши ҳақидаги тушунчалар билан халқаро ҳуқуқнинг асосий тамойиллари ва албатта, фуқаролик ҳуқуқи, оила ҳуқуқи, меҳнат ҳуқуқи, фуқаролик процесси фанларида мужассамланган қоида ҳамда тушунчаларга дуч келамиз.

Шунинг учун халқаро хусусий ҳуқуқ фанини ўзлаштиришда талабаларга енгиллик туғдириш мақсадида юқорида зикр этилган ҳуқуқ соҳалари олдин ўтилади.

2-§. Халқаро хусусий ҳуқуқнинг предмети

Умумий қоидага биноан ҳар қандай алоҳида ҳуқуқ соҳасининг предмети, ушбу соҳанинг мазмунини ташкил қилувчи ҳуқуқий нормалар воситасида тартибга солинадиган ижтимоий муносабатларнинг хусусиятлари ва ушбу тартибга солишнинг методи, яъни усули билан ифодаланади. Ушбу умумий қоидадан халқаро хусусий ҳуқуқнинг предмети аниқлашда ҳам фойдаланиш лозим. Ушбу ҳуқуқ нормалари билан ташқи савдо, ишлаб чиқариш, қурилиш-монтаж, пудрат, хизмат кўрсатиш (ҳаво, денгиз, темир йўлларида юк ва йўловчилар ташиш), молиявий, кредит, ҳисоб-китоб, комиссия, суғурта, тижорат ва бошқа турли тадбиркорлик фаолиятлари бўйича Ўзбекистон ва чет давлатларнинг фирмалари, компаниялари, бирлашмалари ўртасида вужудга келадиган муносабатлар тартибга солинади. Бундай муносабатлар қаторига фан ва техника, интеллектуал мулк объектлари, ижодий фаолият натижалари ва бошқа маданий қимматликлар (масалан, санъат ва маданият соҳасидаги асарлар, кашфиётлар, кинофильмлар, архитектура лойиҳалари ва ҳ.к.)дан фойдаланиш бўйича ўрнатилган турли хил алоқалар ҳам киради. Халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинадиган муносабатлар доирасига, шунингдек Ўзбекистон ва чет эл фуқароларининг никоҳдан ўтиши, васийлик ва ҳомийлик, фарзандликка олиш, ворислик ва бошқа шахсий, мулкӣ муносабатларга асосланган алоқалар ҳам киради.

Юқорида келтирилган муносабатлар ўз хусусиятлари, яъни ушбу муносабатларнинг ҳақ эвазига амалга оширилиши, тарафларининг шахсий манфаатларини қондиришга қаратилган бўлиши, тарафларининг тенг ҳуқуқлиги жиҳатдан фуқаролик ҳуқуқи нормалари воситасида тартибга солинадиган муносабатларга ўхшашлиги бор, лекин улар вужудга келиши асослари, уларда қатнашувчи шахсларнинг ҳуқуқӣ мақоми ва амалда қўлланиши доираси билан фуқаролик ҳуқуқӣ муносабатлардан фарқ қилади ва шунинг учун ҳам ФКнинг 1158-моддасига мувофиқ "Чет эл элементлари билан мураккаблашган фуқаролик ҳуқуқӣ муносабатлар" деб аталади. Бунга

сабаб, ушбу муносабатлар да, масалан, товарларни экспорт ва импорт қилиш бўйича, турли лицензия битимлари ва нашриёт шартномаси, чет эл фуқароси билан никоҳдан ўтиш ёки уни бекор қилиш ва ушбу никоҳдан бўлган болалар учун нафақа ундириш, чет элда жойлашган фирманинг мол-мулки ҳисобидан зарарни ундириш ёки уни национализация қилиш, чет элда яшаётган шахснинг вафотидан кейин мерос очилиши каби муносабатларда турли давлатларнинг фуқаролари ва ташкилотлари иштирок этади. Ушбу муносабатларда чет эл элементининг мавжудлиги, яъни уларда турли давлат фуқароларининг, ташкилотларининг иштирок этиши уларни одатда фуқаролик ёки оила ҳуқуқи нормалари билан битта давлат ичида тартибга солинадиган муносабатлар доирасидан четга чиқариб юборади ва натижада халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларини қўллашга олиб келади.

Юридик адабиётларда халқаро хусусий ҳуқуқ предметининг табиати икки: алоҳида ҳуқуқ соҳаси, ҳуқуқ нормалари мажмуаси каби кўринишларда ифодаланади.

Биринчи кўринишда қараганда халқаро хусусий ҳуқуқ, биринчидан халқаро оммавий ҳуқуқдан, иккинчидан, фуқаролик ҳуқуқидан фарқланади, бунда у мазмуни ва табиати жиҳатидан ҳуқуқ соҳаси сифатида тан олинади (Л.А.Лунц, Г.К. Матвеев, И.С. Перетерский). Иккинчи кўринишда ҳуқуқшуносликнинг бир соҳаси, яъни турли ҳуқуқ соҳаси нормаларидан ташкил топган мажмуа, илмий тадқиқот соҳаси, юридик олий ўқув юртларида ўрганиладиган ўқув дарслиги сифатида тан олинади (В.П. Звеков). Чет эл мамлакатларида халқаро хусусий ҳуқуқ предметининг табиатини таърифлашда турли фикр билдирилади.

Баъзи мамлакатларда халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасининг таркибий қисми фақат коллизия (тўқнашувчи) нормалардан ташкил топиши мумкинлиги, бошқа чет эл фуқароларининг ҳуқуқий ҳолатини, халқаро фуқаролик процессини тартибга солувчи нормалар (масалан, чет эл элементлари билан мураккаблашган муносабатлар бўйича низоларнинг қайси судга тааллуқлилиги, чет эл фуқароларининг процессуал ҳуқуқ ва бурчлари, чет эл суд ва арбитражларининг қарорларини тан олиш ва ижро этиш тўғрисидаги нормалар) халқаро хусусий ҳуқуқ эмас, бошқа ҳуқуқ соҳалари (давлатнинг ички ҳуқуқ соҳалари)га тааллуқли эканлиги ҳақида фикр юритилади. Ушбу мамлакатларда, масалан Германия, Франция, Венгрия, Болгарияда халқаро хусусий ҳуқуқ одатда халқаро коллизия ҳуқуқ деб юритилади.

Ҳуқуқ фани соҳаси сифатида халқаро хусусий ҳуқуқ коллизия ва моддий ҳуқуқни қўллашнинг умумий қоидалари билан бир қаторда халқаро фуқаролик процессига оид масалаларни ҳам ўрганади. Чет эл элементи билан мураккаблашган халқаро мулкӣ муносабатлар содир бўлганда фақат қўлланиши лозим бўлган ҳуқуқ эмас, балки ушбу ҳуқуқни белгиловчи ваколатли орган, шунингдек муайян ишни (низони) кўришнинг процессуал шакли ва тартиби ҳақида муаммолар вужудга келади.

Чет эл элементларига ва халқаро аҳамиятга эга бўлган, шунингдек низоли ишни кўришга қаратилган процессуал ҳуқуқнинг нормалари халқаро

фуқаролик процессуал ҳуқуқнинг таркибий қисмини ташкил этади, дейиш мумкин. Шундай экан чет эл фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахсларнинг, чет эл ташкилотларининг, чет эл давлатининг, халқаро ташкилотларининг, ажнабий давлат, халқаро ташкилотлар ваколатхоналарининг ва улар мансабдор шахсларининг фуқаролик ишларини олиб бориш соҳасида юзага келадиган процессуал тартиб ва қоидалар ҳақидаги масалалар, фуқаролик ишларининг халқаро судловга тегишли бўлиши масалалари, чет эл адлия муассасаларининг мурожаатлари, суд топшириқларини бажариш масалалари, фуқаролик ишлари бўйича чет эл судларининг қарорларини тан олиш ва уларни ижро этиш ва бошқа масалалар халқаро фуқаролик процессуал ҳуқуқи соҳасига тааллуқлидир. Халқаро тижорат арбитраж масалалари ҳам ушбу соҳага алоқадордир.

Юқорида келтирилган масалалар процессуал ҳуқуқ нормаларига тегишли бўлишидан қатъи назар, улар пировард натижада, халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинади, шунинг учун улар халқаро хусусий ҳуқуқ фани томонидан ўрганилади.

Халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларининг бир қисми, вужудга келиши, тан олиниши ва қўлланишига хос хусусиятлари халқаро аҳамиятга эга, чунки улар халқаро шартномалар тузиш, конвенциялар, декларациялар қабул қилиш йўли билан ташкил топади. Иккинчи қисми давлатнинг ички қонунлари (масалан, Фуқаролик кодекси, Оила кодекси, Фуқаролик процессуал кодекс, Ер кодекси, Ҳаво кодекси ва бошқалар)га асосан ташкил топади. Ушбу нормалар пировард натижада халқаро муносабатларнинг қандай вазиятда бўлиши, давлатнинг халқаро сиёсий, халқаро иқтисодий ҳолати, турли соҳалар бўйича халқаро ҳамкорликнинг ривожланиши даражаси билан белгиланади.

Халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларининг ҳар бир мамлакатда ташкил топишида бундай нормаларнинг халқаро миқёсда ташкил топиши каби кенг доирадаги турли муҳим ички ва ташқи манфаатлар ҳисобга олинади. Лекин бунда жамиятнинг моддий ҳаёт шароитини ҳисобга олиш ва уни халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларида акс эттириш ички давлат ҳуқуқ нормаларига нисбатан анча мураккаб тус олади. Чунки ички давлат ҳуқуқ нормаларида ушбу давлатнинг муайян ижтимоий шароити, сиёсий ва иқтисодий манфаатлари ўз аксини топади. Халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларида эса халқаро муносабатларга оид тан олинган удум ва одат, ўрнатилган қоидалар, унинг позицияси, чет эллик фуқаролар ва юридик шахсларнинг халқаро ҳуқуқий мақоми, яъни турли давлатлар ва уларга мансуб шахсларнинг хусусий манфаатлари ўз аксини топади.

Демак, халқаро хусусий ҳуқуқ алоҳида ҳуқуқ соҳаси сифатида ҳуқуқ тизимида ўзига яраша жой эгаллайди. Унинг мазмуни давлатнинг ички ҳуқуқий нормалари ва коллизия (тўқнашувчи) нормалар билан тартибга солинадиган нормалардан ташкил топади. Унинг предмети ушбу нормалар билан тартибга солинадиган чет эллик фуқаролар, фуқаролиги бўлмаган шахслар, чет эллик юридик шахслар иштирокидаги (давлатлар ҳам халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинадиган муносабатларнинг

иштирокчилари бўлиши мумкин) чет эл элементи билан мураккаблашган мулкӣй, шахсий, номулкӣй, оилавий, меҳнат муносабатларидан ва процессуал ҳаракатлардан иборат.

Халқаро хусусий ҳуқуқ фанининг предмети, шунингдек унинг номи ҳам бошқа ҳуқуқ фани соҳаларига қараганда кўпчилик учун таниш эмас, алоҳида ҳуқуқ соҳаси сифатида унчалик тан олинмаган. Бунга сабаб, халқаро хусусий ҳуқуқ фан сифатида ўтган асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб шакллана бошлади ва бошқа ҳуқуқ фанлари билан таққослаганда энг ёш ҳуқуқ фани деб ҳисобласа бўлади. Сўнгги йилларда халқаро хусусий ҳуқуққа бўлган эътибор анча кучайди. Бунга асосий сабаб сиёсий ва иқтисодий ҳаётнинг дунё миқёсида кенг кўламда ривож топиши ва Ўзбекистоннинг ушбу жараёнда фаол қатнашишидан иборат.

3-§. Халқаро хусусий ҳуқуқнинг тузилиши (таркибий қисмлари)

Халқаро хусусий ҳуқуқ соҳаси муайян ҳуқуқ нормалари таркибидан ташкил топган бўлиб, бошқа ҳуқуқ соҳаларидан фарқ қилади. Агар бошқа ҳуқуқ соҳалари нормалари билан ички давлат аҳамиятига эга муносабатлар тартибга солинса, халқаро хусусий ҳуқуқ эса алоҳида соҳа сифатида ва аҳамияти жиҳатдан бирон бир давлат ҳудуди доираси билан чекланмайди, бинобарин у турли давлатлар фуқаролари, ташкилотлари, давлатлар ўртасидаги фуқаролик-ҳуқуқий хусусиятга эга бўлган муносабатларни тартибга солишга қаратилган нормалар йиғиндиси ёки мажмуасидан ташкил топади.

Ҳуқуқий нормаларда назарда тутилган қоидалар, улар воситасида тартибга солинадиган муносабатларнинг хусусиятларига қараб халқаро хусусий ҳуқуқ фани умумий ва махсус қисмларга бўлинади. Шу билан халқаро хусусий ҳуқуқ ўзининг таркибий тузилиши жиҳатидан фуқаролик ҳуқуқи каби пандект хусусиятига эга. Чет эл элементи билан мураккаблашган оилавий ва меҳнат муносабатларини тартибга солишга қаратилган нормалар халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига нисбатан қуйи тизимни, яъни халқаро шароитда вужудга келадиган фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларни тартибга солувчи нормаларга нисбатан қўшимча бўлган нормалардан ташкил топади. Халқаро хусусий ҳуқуқ таркиб топган шундай нормалар ҳам борки, улар юқори даражада тизимга солингани билан алоҳида ажралиб туради. Улар жумласига, масалан, ҳаво ва денгиз йўлларида юк ташиш ва савдо юргазиш, халқаро меҳнат муносабатларини тартибга солишга қаратилган нормалар кириши мумкин.

Халқаро хусусий ҳуқуқ фанининг умумий қисми чет эл ҳуқуқи нормаларини фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларга қўлланиши лозим бўлган ҳуқуқни белгилаш, хусусий ҳуқуқ тушунчаларига суд ёки бошқа давлат органлари томонидан ҳуқуқий баҳо бериш, чет эл ҳуқуқи нормалари мазмунини аниқлаш, учинчи мамлакат ҳуқуқига ҳавола этиш, ҳуқуқни ўзаролик асосида қўллаш, хусусий ҳуқуқ нормаларининг турлари, халқаро шартномалар, коллизия (тўқнашувчи) нормалар тушунчаси, коллизия

нормаларни изохлаш ва тадбиқ қилиш, ҳуқуқни қўллашда ўзаролик муносабати ва реторсиялар қўлланиши ҳақидаги умумий қоидалардан ташкил топади.

Халқаро хусусий ҳуқуқнинг махсус қисми таркиби жиҳатдан ички давлат фуқаролик ҳуқуқи фанининг бўлимлари таркибий қисмига деярлик мос келади. Мазкур қисмнинг мазмуни шахслар, шахсий номулкий ҳуқуқлар, интеллектуал мулк, битимлар, вакиллик, даъво муддати, ашёвий ҳуқуқлар, шартнома мажбуриятлари, шартномадан ташқари мажбуриятлар, ворислик ҳуқуқи ва бошқа ҳуқуқ институтларидан ташкил топади. Ушбу институтларда мужассам топган нормалар воситасида қуйидаги масалалар тартибга солинади:

а) халқаро фуқаролик муносабатларда қатнашувчи чет эл фуқароси, фуқаролиги бўлмаган шахслар, чет эл юридик шахсларининг ҳуқуқ лаёқатини белгилаш;

б) Ўзбекистон Республикасининг фуқаролари ва юридик шахсларининг ҳуқуқ ва манфаатларини чет эл мамлакатларида ҳимоя қилиш;

в) халқаро хусусий ҳуқуқ муносабатлари иштирокчиси сифатида давлатнинг ҳуқуқий мақомини белгилаш;

г) давлат, халқаро ташкилот, улар вакиллари ва мансабдор шахсларнинг чет эл элементи билан мураккаблашган фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларда иштирок этиши;

д) муаллифлик ҳуқуқини халқаро муносабатларда муҳофаза қилиш асослари, унинг тушунчаси ва институтлари, Ўзбекистон Республикаси муаллифларининг ҳуқуқларини чет эл мамлакатларда муҳофаза қилиш;

е) интеллектуал мулк объектларининг халқаро муомалада бўлишининг ўзига хос хусусиятлари ва тартиби, интеллектуал мулк бўйича халқаро конвенциялар, битимлар. Интеллектуал мулк ҳуқуқининг субъектлари ва уларнинг ҳуқуқлари;

ж) ашёвий ҳуқуқларнинг, жумладан инвестицияга бўлган ҳуқуқнинг вужудга келиш асослари ва уларни амалга ошириш тартиби;

з) ташқи иқтисодий битимлар, уларнинг тушунчаси, шакли, уларга тадбиқ қилинадиган ҳуқуқ;

и) юклар ва йўловчиларни турли транспорт воситасида халқаро ташиш қоидалари;

к) халқаро ҳисоб-китоблар ва кредитлар бўйича ўзаро муносабатлар;

л) шартнома ва шартномадан ташқари мажбуриятлар;

м) оила муносабатлари: никоҳдан ўтиш, никоҳни бекор қилиш тартиби, фарзандликка олиш, васийлик ва ҳомийлик;

н) меҳнат муносабатлари соҳасида коллизия масалалар;

2. Халқаро хусусий ҳуқуқ

о) низоларнинг суд, арбитраж тартибида ҳал қилиниши;

п) халқаро хусусий муносабатларда нотариал ҳаракатларнинг турлари, аҳамияти ва тартиби ва шу каби халқаро аҳамиятга эга бўлган масалалар.

Юқорида келтирилган асосий қисмлар, институтлар ва масалалар билан бир қаторда халқаро хусусий ҳуқуқ фанига тааллуқли бўлган унинг яна қатор қуйидаги тармоқлари мавжуд:

а) чет эллик ишчилар ва мутахассисларнинг ҳуқуқ лаёқатини тартибга солиш тўғрисидаги халқаро меҳнат ҳуқуқи;

б) Ўзбекистон ва чет эллик фирмаларнинг ташқи иқтисодий ва бошқа тижорат билан боғлиқ алоқаларини тартибга солишга қаратилган халқаро молия ва кредит ҳисоб-китоб ҳуқуқи;

в) чет эл фуқароларини ҳаво ва темир йўллари орқали, шунингдек автомобиль транспорти, дарё, денгиз кемаларида ташиш тартиби ва қоидалари ҳақидаги ҳуқуқ ва ҳ.к.

Халқаро хусусий ҳуқуқнинг ушбу тармоқлари аҳамияти ва вазифаси жиҳатдан халқаро оммавий ҳуқуқнинг баъзи махсус тармоқлари билан ўхшаш томонлари бор. Бунга мисол учун чегара ва нейтрал сув ҳавзаларидан фойдаланиш тартиби ва халқаро муносабатларнинг бошқа масалаларини тартибга солиш бўйича махсус қоидалардан иборат бўлган халқаро денгиз ҳуқуқини келтириш мумкин. Халқаро хусусий ҳуқуқ ва халқаро оммавий ҳуқуқлар атамаларининг ўхшашлиги уларни бир-бири билан аралаштириб юбориш учун асос бўлмайди. Чунки улардан бири турли давлатларнинг фуқаролари, фирмалари, компаниялари ўртасидаги, иккинчиси – давлатлар ўртасидаги муносабатларни тартибга солади. Бу ерда "халқаро" деган сўз икки хил маънода, яъни хусусий ҳуқуқ талқинида ёки оммавий ҳуқуқ талқинида қабул қилиниши керак.

Халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасининг тузилиши (таркибий қисми) ҳақида гап юритар эканмиз, унинг предмети ҳақида берилган фикрга, қисман бўлсада, қайтишга ва якуний хулоса чиқаришга тўғри келади. Маълумки ҳар қандай ҳуқуқ соҳасининг таркиби пировард натижада унинг предмети билан ифодаланади. Халқаро хусусий ҳуқуқ ўзининг табиати жиҳатдан, биринчидан, ички давлат фуқаролик ҳуқуқи соҳасига ўхшаш бўлса (иккала соҳа нормалари ҳам мулк ва мулк билан боғлиқ шахсий муносабатларни тартибга солишга қаратилган), иккинчидан, ушбу фуқаролик-ҳуқуқий муносабатлар маълум даражада чет эл элементлари билан мураккаблашган, ички фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларидан фарқ қиладиган, ўзига хос алоҳида хусусиятларга эга бўлган соҳадан иборат.

Юқоридаги фикрдан келиб чиқиб, халқаро хусусий ҳуқуқ алоҳида ҳуқуқ соҳаси бўлиши билан бирга, фуқаролик ҳуқуқи билан халқаро ҳуқуқ соҳалари ўртасида уларни бир-бири билан боғлаб турувчи вазифасини бажарувчи соҳа десак ҳам муболаға бўлмайди. У фуқаролик ҳуқуқи билан унинг томонидан тартибга солинадиган ижтимоий муносабатларнинг хусусиятлари билан боғлиқ, халқаро ҳуқуқ билан чет эл белгилари, яъни элементлари билан боғлиқ бўлган, ташқи кўринишдан эса халқаро алоқаларга ўхшаш бўлган, лекин субъекти ва мазмуни жиҳатдан улардан фарқ қиладиган ҳуқуқ соҳасидан иборатдир.

Фуқаролик ҳуқуқи соҳаси ва халқаро хусусий ҳуқуқ соҳаси табиати жиҳатдан бир-бирига ўхшаш муносабатлар асосида ташкил топган бўлиб,

халқаро иқтисодий алоқаларнинг ривожланиши натижасида уларда мазмунан ўзгариш юз берди, халқаро хусусий ҳуқуқ нисбий мустақил ҳуқуқ соҳаси сифатида намоён бўла бошлади. Лекин аслида ушбу ҳуқуқ соҳаларининг нормалари чет эл элементлари билан мураккаблашган муносабатларни тартибга солишда биргаликда ҳаракат қилади. Халқаро хусусий ҳуқуқдаги коллизия (тўқнашувчи) нормалар фуқаролик ҳуқуқидаги (оила ҳуқуқи, меҳнат ҳуқуқи, фуқаролик процессуал ҳуқуқи) моддий нормаларига ҳавола қилади, муносабатларнинг турлари ва шаклларига қараб уларнинг қайси бирини қандай шароитда қўллаш кераклигини кўрсатиб туради ва бунинг натижасида улар иштирокида маълум даражада умумий (биргаликда) қоида ташкил топади, муайян шароитда вужудга келган айнан муносабатга нисбатан қўлланади. Бундай алоқанинг хусусияти ҳақида Л.А. Лунц шундай дейди: моддий-ҳуқуқий нормага ҳавола қилувчи (яъни қайси норманинг қўлланишини кўрсатувчи) коллизия норма ушбу моддий-ҳуқуқий норма билан биргаликда фуқаролик муомалада қатнашувчилар учун тартибга солувчи меъёрни вужудга келтириши фан томонидан доимо ҳимоя қилиниб келинган¹. Ушбу фикрга А.Б. Левитин қўшилмайди. Унинг фикрича коллизия нормалар чет эл элементлари билан мураккаблашган фуқаролик ҳуқуқий муносабатларни тартибга солмайди, уларнинг вазифаси асосан қўлланиши зарур бўлган бирон бир давлатнинг ички моддий ҳуқуқи нормасини кўрсатишдан, яъни унга ҳавола қилишдан иборат. Коллизия норма воситасида вужудга келган муносабатларни келажақда тартибга солиниши маълум ҳуқуқий соҳанинг моддий-ҳуқуқий нормаси воситасида амалга оширилади².

Бизнинг фикримизча, фуқаролик-ҳуқуқий ва халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларини бир-биридан ажратиб, ёки уларни бир-бирига қарама-қарши қўйиб бўлмайди, фуқаролик-ҳуқуқ нормаларисиз халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларини қўллашнинг иложи бўлмаганидек, коллизия, яъни халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларисиз моддий ҳуқуқ нормаларини халқаро мулк, мулк билан боғлиқ шахсий, оилавий, меҳнат муносабатлари ва процессуал ҳаракатларга нисбатан қўллаб бўлмайди, улар биргаликда вазифани бажаришга қаратилади. Демак халқаро хусусий ҳуқуқнинг тузилиши унинг нормалари воситасида тартибга солинадиган муносабатларни табиати жиҳатдан фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларига ўхшаш бўлган, муайян институтлардан, фойдаланиш мақсади, вазифаси ва қўлланиш доираси бўйича турли ҳуқуқ нормаларининг ягона мажмуаси сифатида ташкил топган алоҳида ҳуқуқ соҳасидан иборат. Тартибга солинадиган муносабатлар характери, уларнинг моҳияти, мазмуни, уларда қатнашувчи субъектлар ва улар ўртасидаги муносабатларни тартибга солувчи қоидаларнинг ўзига хос хусусиятларига кўра халқаро хусусий ҳуқуқ соҳа сифатида умум ҳуқуқий тизимда алоҳида ўрин эгаллайди.

¹ Лунц Л.А. Международное частное право. М., 1970, 153-бет.

² Левитин А.Б. К вопросу о предмете международного частного права. "Правоведение", 1950. № 3, 96-бет.

ХАЛҚАРО ХУСУСИЙ ҲУҚУҚ МАНБАЛАРИ

1-§.Халқаро хусусий ҳуқуқ манбаларининг умумий тавсифи

Давлат ҳокимият органларининг иродаси ўз ифодасини топган ҳуқуқий нормаларнинг шакллариға, назарий жиҳатдан, ҳуқуқ манбаи дейилади. Амалда бундай шакллар қонун, фармон, қарор, низом ва бошқа турлардаги қонун ҳужжатларидан иборат.

Ҳуқуқнинг мазмуни муайян ҳуқуқ нормаларидан ташкил топади, унинг ташқи кўриниши эса тегишли шакллардан иборат. Ушбу шакллар манба сифатида у ёки бу ҳуқуқ соҳасининг таркибини, тузилишини белгилайди. Халқаро хусусий ҳуқуқ тузилиши жиҳатдан унинг таркибини белгиловчи манбалар билан белгиланади.

Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси, халқаро шартномалар, қонун ҳужжатлари, Ўзбекистон Республикаси тан олган халқаро одатлар, удумлар ва бошқа ҳужжатлар халқаро хусусий ҳуқуқнинг манбалари ҳисобланади.

Демак халқаро хусусий ҳуқуқ манбалари икки тарафлама, давлатнинг ички ва ташқи миқёслари бўйича аҳамиятга эга. Бундай бўлиш ушбу манбалар воситасида тартибга солинадиган муносабатларнинг хусусиятлари билан ифодаланади, масалан, халқаро миқёсда вужудга келадиган мулкӣ, оилавий, меҳнат муносабатларини тартибга солишга нисбатан ички давлат қонунлари (Фуқаролик кодекси, Оила кодекси, Меҳнат кодекси) ва чет эл давлат қонунлари (халқаро шартномалар, конвенциялар ва х.к.) тадбиқ қилинади. Ички ва ташқи давлат қонунларининг тадбиқ қилиниши албатта коллизия нормалар иштирокида, яъни уларни қўллаш йўли билан амалга оширилади.

Ўзбекистон Республикасида баъзи давлатларда бўлганидек суд прецеденти (тажрибаси) ҳуқуқ манбаи сифатида тан олинмайди, яъни суд қарорлари масалани кўришда ҳуқуқ манбаи бўла олмайди. Лекин шу билан бирга жамиятни бошқаришда демократик шаклларнинг кенг қўламда тараққий этиши жараёнида қонунчиликни ривожлантириш соҳасида суд тажрибасига бўлган эътибор маълум даражада ошиб бормоқда.

Республика Олий Суди қарорларини ҳуқуқ манбаи сифатида тан олинishi ёки олинмаслиги ҳақида турли фикрлар мавжуд. Шўролар ҳокимияти даврида суд практикаси масалалари бўйича Олий Суд Пле нуми куйи суд поғоналарига раҳбарий тушунтиришлар (руководящее разъяснение) бериш ваколатига эга эди. Бундай раҳбарий тушунтириш мажбурий ҳисобланарди, судьялар қарорни нафақат қонун (кодекс)нинг тегишли моддалари, шунингдек бевосита раҳбарий тушунтиришларга асосан қабул қилардилар. Шунинг учун ҳам юридик адабиётларда Олий суд Пленуми аорларининг ҳуқуқий мақоми ҳақида қатъий бир фикрга келишилмаган эди. Кўпгина ҳолларда бундай қарорлар ҳуқуқ манбаи сифатида баҳоланарди. 1985 йилларнинг иккинчи ярмидан бошлаб ҳуқуқий

ислоҳатларнинг амалга оширилиши туфайли Олий Суд Пленумининг ваколатларига ўзгартишлар киритилди, энди у суд практикаси масалалари бўйича раҳбарий тушунтириш эмас, фақат тушунтиришлар бериш ҳуқуқи билан чекланди. Бундай тушунтириш мажбурий эмас, унда суд практикасида қонунни тўғри қўллаш ҳақида гап юритилади. Кўп суд бўғинлари қарор ва ҳукмларни асосий манба-қонунга (кодексга) асосан қабул қилади, шунинг билан бирга муайян ишга нисбатан қонуннинг тегишли моддасини қўллашда Олий Суд Пленуми томонидан берилган тушунтиришга амал қилади. Демак Олий Суд Пленуми қарорлари ҳуқуқ манбаи бўлиб ҳисобланмайди. Шундай бўлсада адабиётларда ҳуқуқий нормани қўллаш бўйича Олий Суд томонидан берилган тушунтиришни манба сифатида тан олиниши зарурлиги ҳақида баҳслар йўқ эмас.

Ўзбекистон Республикаси Конституцияси 110-моддасининг 2-қисмига мувофиқ Ўзбекистон Республикаси Олий суди "томонидан қабул қилинган ҳужжатлар қатъий ва Республиканинг барча ҳудудида бажарилиши мажбурий". Бу ерда Олий суд қарорлари ва ҳужжатларининг бажарилиши учун қатъий талаб қўйилиши ҳақида қоида назарда тутилмоқда. Суд тажрибаси масалалари бўйича Олий Суд Пленуми томонидан ҳуқуқий нормаларни қўллаш ҳақида тушунтиришлар бериш ваколати Ўзбекистон Республикасининг "Судлар тўғрисида"ги Қонунида назарда тутилган.

Халқаро хусусий ҳуқуқ коллизия ҳуқуқ бўлишидан қатъи назар, ўзининг ички манбалари сифатида чет эл ҳуқуқи эмас, Ўзбекистон Республикаси ҳуқуқий нормаларидан ташкил топади. Шу нуқтаи назардан Ўзбекистон Республикаси халқаро хусусий ҳуқуқи бошқа ички давлат ҳуқуқ соҳалари каби миллий, яъни Ўзбекистон давлатининг ҳуқуқи ҳисобланади. Коллизия нормага амал қилган ҳолда Ўзбекистон суди чет эл ҳуқуқини қўллаши мумкин, лекин бундай қўллаш Ўзбекистоннинг ички давлат ҳуқуқига асосан амалга оширилади.

Мавжуд чет эл элементи билан мураккаблашган муносабат моҳияти жиҳатдан коллизия нормага амал қилинган ҳолда фақат ички давлат ҳуқуқи эмас, балки чет эл ҳуқуқи нормаларини қўллашни талаб қилади. Ўзбекистон суди томонидан чет эл ҳуқуқининг қўлла ниши муайян англашилмовчиликка сабаб бўлиши ҳам мумкин. Масалан, суд қарорни Ўзбекистон давлати номидан қабул қилар экан, шунинг билан у давлат, яъни халқ иродасини бажаради, чет эл ҳуқуқини қўллашда у кимнинг иродасини бажаради, деган савол туғилиши мумкин. Бунга жавоб шундан иборат: биринчидан, суд чет эл ҳуқуқи нормасини Ўзбекистон ички давлат қонунига асосан қўллайди, иккинчидан, қарорни Ўзбекистон давлати номидан қабул қилади ва шу йўл билан ўзга давлатни эмас, Ўзбекистон давлати иродасини бажаради. Масалан, Англия фуқароси (ёки Англияда яшаган Ўзбекистон фуқароси) уйда ёзилган васиятнома (домашнее завещание) қолдиради. Васиятноманинг шаклини танлашда Англия қонунига амал қилади. Ушбу қонун бўйича, агар бундай васиятнома уни қолдирувчининг ўз қўли билан ёзилган бўлса ва икки гувоҳ томонидан тасдиқланган бўлса, бундай васиятнома ҳақиқий деб ҳисобланади. Ўзбекистон қонунидан фарқли ўлароқ бунда у нотариал

тартибда ва бошқа шахслар томонидан тасдиқланиши шарт эмас. Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 1124-моддасига мувофиқ васиятномалар ёзма шаклда тузилиб, нотариал тасдиқланиши ёки 1126-моддада назарда тутилган шахслар томонидан тасдиқланган бўлиши керак.

Васият бўйича очилган мерос мулки Англияда жойлашган бўлганлиги туфайли суд васиятноманинг шаклини танлашда Англия ҳуқуқи нормасини қўллайди. Чунки суд бундай ҳолатда коллизия нормага амал қилади. Демак пировард натижада Ўзбекистон суди чет эл ҳуқуқи эмас, Ўзбекистон ҳуқуқига итоат этади ва унинг номидан қарор қабул қилади. Л.А. Лунц шунга ўхшаш масалаларни таҳлил қилар экан, шундай деб таъкидлаб ўтади: ҳар бир давлатнинг халқаро хусусий ҳуқуқи мавжуд-совет халқаро хусусий ҳуқуқи, Франциянинг халқаро хусусий ҳуқуқи, Англиянинг халқаро хусусий ҳуқуқи ва ҳ.к.³. Бошқача фикр ҳам бор. Г.К. Тункиннинг таъкидлашича, халқаро хусусий ҳуқуқ – бу турли давлатлар миллий ҳуқуқ таркибига тааллуқли нормалар қисмларидан ташкил топган ҳуқуқ нормалари мажмуасидир⁴. Бизнинг фикримизча, халқаро хусусий ҳуқуқнинг ички манбалари бўлиб "турли давлатларнинг" нормалари эмас, балки муайян давлатнинг ҳуқуқ нормалари ҳисобланади.

Лекин ҳар томонлама мукамал таркиб топган халқаро хусусий ҳуқуқ амалда йўқ. Шундай экан турли давлатлар ўртасидаги алоқани, ҳамкорликни ва ўзаро муносабатларни боғлаб турувчи ва норма сифатида тан олинган умумий тамойиллар, ғоялар мужассам топган ҳуқуқ соҳаси ҳақида гап юрғатиш мумкин.

Халқаро хусусий ҳуқуқ манбаларига, яъни унинг ички (миллий) коллизия нормаларига бериладиган умумий тавсия юқорида берилган мулоҳазалардан иборат. Лекин ушбу ҳуқуқ соҳаси манбаи фақат юқорида кўрсатилган нормалар билан чекланмайди. Халқаро хусусий ҳуқуқ манбалари шунингдек ўзида маълум даражада коллизия нормалар мужассам топган, чет эл элементи билан мураккаблашган фуқаролик, меҳнат, оила муносабатларини, процессуал ҳаракатларни тартибга солишга бағишланган халқаро шартномалар, битимлар, конвенциялар ва бошқа халқаро норматив-ҳуқуқий ҳужжатлардан иборат.

Халқаро хусусий ҳуқуқнинг турли бўлимларида, институтлари ёки алоҳида соҳаларида ички давлат ва шартномавий коллизия нормаларнинг ҳажми бир хилда эмас. Фуқаролар иштирокида вужудга келадиган фуқаролик-ҳуқуқий муносабатлар соҳасида (масалан, оила ва никоҳ, ашёвий-ҳуқуқий мерос ёки зарар етказилишидан келиб чиқадиган муносабатларда) кўпроқ ички коллизия нормалар қўлланилади, хўжалик-ҳуқуқий муносабатлар соҳасида (иқтисодий, савдо, фан-техника соҳаларида) аксинча, кўпроқ шартномавий коллизия нормалар учрайди.

Халқаро хусусий ҳуқуқнинг манбалари ичида бирхиллаштирилган (унифицированные) нормалар алоҳида ўрин эгаллайди. Бундай нормалар

³ Лунц Л.А. Международное частное право. Общая часть. М.: 1973, 45-бет.

⁴ Международное частное право. Учебник для вузов. М.: 1982, 11-бет.

икки ёки ундан кўп давлатлар томонидан келишилган ва қабул қилинган моддий-ҳуқуқий ёки процессуал-ҳуқуқий характерга эга бўлган нормалардан иборат. Бирхиллаштирилган нормаларнинг табиати ҳақида турли фикрлар мавжуд. Баъзи олимларнинг таъкидлаб ўтишича, улар халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари бўлиб ҳисобланмайди, бирхиллаштирилган нормалар бор жойда коллизия, яъни халқаро хусусий ҳуқуқнинг алоҳида соҳа сифатида мавжуд бўлиши учун асос қолмайди⁵. Бошқа муаллифнинг фикрича, халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасини ҳар томонлама тўлиқ ўрганиш нуқтаи назаридан бирлаштирилган нормаларни алоҳида ҳуқуқ соҳаси эмас, балки халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига тааллуқли бўлган ўқув фани сифатида қабул қилиш керак⁶. Бизнинг фикримизча, бирхиллаштирилган нормалар ички давлат моддий ҳуқуқий нормаларидан фарқли ўлароқ, улар давлатлараро битимларнинг маҳсули ҳисобланади. Шундай экан бирхиллаштирилган нормалар ўзининг хусусияти билан миллий ҳуқуқнинг шартномавий манбаи ҳисобланади. Бирхиллаштирилган нормалар мазмуни жиҳатдан коллизия нормалардан иборат бўлиши мумкин. Бунга халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасидаги кўпгина халқаро конвенцияларни мисол келтириш мумкин. Бирхиллаштирилган нормалар давлатлар томонидан келишилган ва қабул қилинган нормалар сифатида халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасининг таркибий қисмида алоҳида ўрин эгаллайди.

2-§. Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси ва халқаро хусусий ҳуқуқ

Халқаро хусусий ҳуқуқ манбалари ичида Ўзбекистон Республикасининг Бош қонуни Конституция муҳим ўрин эгаллайди.

Ижтимоий жамият ва давлат қурилиши асосий ғоялари ва тамойиллари ўз аксини топган конституциявий нормалар бошқа ҳуқуқ соҳалари каби халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларининг моҳиятини ва аҳамиятини белгилаб беради. Конституциянинг қуйидаги асосий қоидалари халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларининг мазмунини, аҳамиятини ифода этишда ҳал қилувчи роль ўйнайди:

1. Мустақилликка эришган Ўзбекистон ўз Конституциясининг 3-моддасига мувофиқ ўзининг миллий-давлат ва маъмурий-ҳудудий тузилишини, давлат ҳокимияти ва бошқарув органларининг тизимини ўзи белгилайди, ички ва ташқи сиёсатини амалга оширади. Ушбу модда ўз моҳияти билан давлатнинг ҳақиқатда ҳам мустақиллигидан ва унинг халқаро муносабатларда тенг ҳуқуқли субъект эканлигидан далолат беради. Ўзбекистоннинг бошқа давлатлар билан ўрнатган муносабатлари хусусиятларига кўра оммавий ва хусусий аҳамиятга эга бўлиб, улар тегишинча халқаро оммавий ҳуқуқ ва халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинади.

⁵ Грингольц И.А. "О задачах совершенствования правового механизма социалистической экономической интеграции стран членов СЭВ". Правоведение, 1972. №1. 19-бет.

⁶ Международное частное право. Киев. 1985. 26-бет.

2.Ўзбекистон Конституциясининг 15-моддасига мувофиқ мамлакатимизда "Конституция ва қонунларнинг устунлиги тан олинади", 16-моддасининг 2-қисмига мувофиқ "Бирорта ҳам қонун ёки бошқа норматив-ҳуқуқий ҳужжат Конституция нормалари ва қоидаларига зид келиши мумкин эмас". Конституция ўз мақоми бўйича олий даражадаги кучга эга. Бу демак, биринчидан, у Ўзбекистоннинг барча ҳудудларида бир текисда қўлланади, иккинчидан, Республиканинг барча қонун ва бошқа ҳуқуқий ҳужжатлари унга зид келиши мумкин эмас, учинчидан, барча давлат ҳокимият ва бошқарув органлари, корхоналар, ташкилотлар, фуқаролар Конституция нормаларини ҳурмат қилишлари ва ўз фаолиятларини амалга оширишда ушбу нормаларга риоя қилишлари шарт.

3.Конституциянинг бошқа қонунларга нисбатан устунлигининг халқаро хусусий ҳуқуқ манбаларининг турлари, шакллари ва мазмунини белгилаш билан боғлиқ масалаларга ҳам бевосита алоқаси бор. Умум тан олинган халқаро тамойиллар, халқаро ҳуқуқ, шунингдек

Ўзбекистоннинг халқаро шартномалари Ўзбекистон ҳуқуқ тизимининг таркибий қисмига киради. Шундай экан халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасининг манбаини ташкил қилувчи ҳуқуқий ҳужжатлар Ўзбекистон Конституцияси нормаларига зид келмаслиги керак. Шунинг билан бирга Конституция асосида тузилган Ўзбекистоннинг халқаро шартномала ри ҳам ўз таъсир кучига кўра юқори юридик мақомли ҳужжат ҳисобланади. Агар Ўзбекистоннинг халқаро шартномасида бошқа қонун ҳужжатларига нисбатан ўзгача қоида назарда тутилган бўлса, халқаро шартнома билан белгиланган қоидага амал қилинади. Халқаро шартномада икки ёки кўпчилик тарафларнинг хоҳиш-иродаси ўз ифодасини топади. Унда назарда тутилган қоидалар ва шартлар албатта бажарилиши керак, акс ҳолда бажармаган тараф учун салбий ҳуқуқий оқибатлар вужудга келиши мумкин. Шунинг ҳисобга олинган ҳолда халқаро шартномалар ички давлат ҳуқуқий ҳужжатларидан устун туриши қоида назарда тутилади. Масалан Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг (ФК) 7-моддасига мувофиқ "Агар халқаро шартномада ёки битимда фуқаролик қонун ҳужжатларига қараганда бошқача қоидалар белгиланган бўлса, халқаро шартнома ёки битим қоидалари қўлланилади". Бундай қоида мамлакатимизнинг бошқа қонунларида ҳам назарда тутилади. Масалан, Ўзбекистоннинг 1996 йил 29 августда қабул қилинган "Фуқароларнинг соғлиғини сақлаш тўғрисида"ги Қонуни 1-моддасининг 3-қисмида шундай дейилади: "Башарти халқаро шартномада фуқароларнинг соғлиғини сақлаш тўғрисидаги қонун ҳужжатларидагидан ўзгача қоидалар белгиланган бўлса, у ҳолда халқаро шартнома қоидалари қўлланилади". Ўзбекистон Республикасининг 1996 йил 26 апрелда қабул қилинган "Акциядорлик жамиятлари ва акциядорларнинг ҳуқуқларини ҳимоя қилиш тўғрисида"ги Қонунда ҳам бу ҳақдаги қоида назарда тутилади.

4.Ўзбекистон Республикаси Конституцияси 17-моддасининг 2-қисмига мувофиқ "Республика давлатнинг, халқнинг олий манфаатлари, фаровонлиги ва ҳавфсизлигини таъминлаш мақсадида иттифоқлар тузиши, ҳамдўстликларга ва бошқа давлатлараро тузилмаларга кириши ва улардан

ажралиб чиқиши мумкин". Ушбу моддада давлат ташқи сиёсатининг асосий мазмуни халқнинг фаровон ҳаёти, манфаатини таъминлаш мақсадида унинг бошқа давлатлар билан алоқалар ўрнатиши учун тайёр эканлигидан далолат беради. Бундай алоқалар фақат сиёсий эмас, иқтисодий аҳамиятга ҳам эга бўлади. Давлатлар ўртасида биргаликда корхоналар куриш, инвестиция, кредит, товарлар олди-сотдиси, грант эълон қилиш асосида маълум лойиҳалар бўйича илмий-тадқиқотларни бажариш билан боғлиқ муносабатлар иқтисодий аҳамиятга эга бўлиб, бундай муносабатлар халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинади.

5. Конституциянинг 18-моддасига мувофиқ Ўзбекистонда барча фуқаролар бир хил ҳуқуқ ва эркинликларга эга бўлиб, жинси, ирқи, миллати, тили, дини, ижтимоий келиб чиқиши, эътиқоди, шахси ва ижтимоий мавқеидан қатъи назар, қонун олдида тенгдирлар. Шунинг билан бирга фуқароларнинг ҳуқуқлари Ўзбекистоннинг ўз ҳудудида ҳам, унинг ташқарисида ҳам давлат томонидан ҳимоя қилинади ва уларга ҳомийлик кўрсатиш кафолатланади.

Ўзбекистон фуқаролари уларга Конституциянинг 22-моддасига биноан берилган ҳуқуқ ва эркинликларга асосан чет эл мамлакатларида тадбиркорлик фаолиятини амалга оширар эканлар, бу ҳуқуқ ва эркинликлар Ўзбекистон Республикаси томонидан ҳимоя қилинади. Тадбиркорлик фаолияти билан боғлиқ бўлган барча мажбуриятлар ва уларнинг бажарилиши билан боғлиқ барча оқибатлар халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинади.

6. Ўзбекистон Конституциясига мувофиқ чет эл фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахсларнинг ҳуқуқ ва эркинликлари агар қонунда бошқача ҳол назарда тутилмаган бўлса Ўзбекистон фуқароларининг ҳуқуқ ва эркинликлари билан тенглаштирилади ва халқаро ҳуқуқ нормаларига мувофиқ таъминланади. Улар Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси, қонунлари ва халқаро шартномалари билан белгиланган бурчларни адо этадилар (Конституциянинг 23-моддаси).

Ўзбекистон фуқаролари, чет эл фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахслар ўз ҳуқуқ ва эркинликларини амалга оширишда бошқа шахсларнинг қонуний манфаатлари, ҳуқуқлари ва эркинликларига путур етказмасликлари керак. Конституциявий тизим ва ахлоқ асосларини, бошқа шахсларнинг саломатлиги, давлат мудофааси ва унинг хавфсизлигини ҳимоя қилиш мақсадида зарурият туғилган тақдирда шахс ва фуқаронинг ўз ҳуқуқ ва эркинликлари тегишли даражада чекланган бўлиши мумкин.

7. Ўзбекистон ҳудудида қонуний асосда яшаб турган ҳар қандай шахс, агар қонунда ўзгача қоида назарда тутилмаган бўлса, Ўзбекистон Республикасига келиш ва ундан чиқиб кетиш ҳуқуқига эга (Конституциянинг 28-моддаси).

Ҳар бир шахсга ўз ҳуқуқ ва эркинликларини суд орқали ҳимоя қилиш, давлат органлари, мансабдор шахслар, жамоат бирлашмаларининг ғайриқонуний хатти-ҳаракатлари устидан судга шикоят қилиш ҳуқуқи кафолатланади (Конституциянинг 44-моддаси).

8.Халқаро иқтисодий ва савдо муносабатларини ривожлантириш борасида Конституциянинг 53-моддасида назарда тутилган қоидалар алоҳида аҳамият касб этади. Давлат истеъмолчиларнинг ҳуқуқи устунлигини ҳисобга олиб, иқтисодий фаолият, тадбиркорлик ва меҳнат қилиш эркинлигини, барча мулк шакллариининг тенг ҳуқуқлигини ва ҳуқуқий жиҳатдан баб-баравар муҳофаза этилишини кафолатлайди. Ушбу моддага биноан Ўзбекистонда хусусий ва давлат мулки асосида фуқаролар, юридик шахслар учун халқаро миқёсда тадбиркорлик фаолиятини эркин амалга ошириш учун имконият яратилди. Тадбиркорлик соҳасидаги турли, яъни олди-сотди шартномаси, иншоотлар қуриш бўйича пудрат шартномаси, инвестициялар ажратиш йўли билан қўшма корхоналар таъсис этиш шартномаси, маиший ва моддий хизмат кўрсатиш шартномаси, ишлаб чиқариш ва хўжаликнинг турли соҳаларида халқаро миқёсда фуқароларни ишга жалб қилиш бўйича тузиладиган меҳнат шартномаси ва бошқа соҳаларда тузиладиган шартномалар бўйича вужудга келадиган муносабатлар халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинади.

3-§. Халқаро шартномалар

Ўзбекистон Республикасининг бошқа давлатлар билан бўладиган муносабатларида халқаро хусусий ҳуқуқнинг манбаи сифатида халқаро шартномаларнинг аҳамияти тобора ошиб бормоқда. Халқаро шартномада олдиндан ўз ифодасини топган нормалар давлатлар ўртасидаги муносабатларда ички давлат қонунларига нисбатан кўпроқ қўлланилади.

"Ўзбекистон Республикасининг халқаро шартномалари тўғрисида"ги 1995 йил 22 декабрда қабул қилинган Қонунда⁷ мужассам топган қоидалар халқаро шартномалар тўғрисидаги 1969 йилда қабул қилинган ва 1995 йил 24 февралда Ўзбекистон қўшилган Вена конвенциясига ва давлатлар ҳамда халқаро ташкилотлар, шунингдек халқаро ташкилотлар ўртасидаги шартномалар ҳуқуқи тўғрисидаги 1986 йил Вена конвенциясига асосланади.

Халқаро шартнома деганда Ўзбекистон Республикасининг бир ёки бир неча давлат, халқаро ташкилот ёхуд халқаро ҳуқуқнинг бошқа субъектлари билан халқаро муносабатлар соҳасидаги ҳуқуқ ва мажбуриятларига доир тенг ҳуқуқли ва ихтиёрий келишуви тушунилади. Халқаро шартномалар: шартнома, битим, конвенция, протокол, меморандум, декларация, хатлар ва ноталар алмашуви деб номланиши ва шундай кўринишда тузилиши, шунингдек бошқача номланиши мумкин. Бундай шартномалар қоида тариқасида ёзма шаклда тузилади. Давлатнинг сиёсий, иқтисодий, илмий-техникавий, маданий, ҳуқуқий ва бошқа соҳалардаги фаолияти халқаро шартноманинг объекти бўлиши мумкин.

Ўзбекистон Республикаси номидан халқаро шартномаларни тузиш ҳуқуқи давлатга тегишлидир. Бундай шартномалар қуйидаги тартибда тузилади:

⁷ Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Ахборотномаси, 1995 йил, 12-сон, 262-модда.

-Ўзбекистон Республикаси номидан – давлатлараро шартномалар.

-Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати номидан – ҳукуматлараро шартномалар.

-Ўзбекистон Республикаси вазирликлари ва идоралари номидан – идоралараро шартномалар.

Мазкур шартномаларга асосан халқаро оммавий ҳуқуқ, шунингдек халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинадиган муносабатлар вужудга келиши мумкин.

Халқаро ҳуқуқ ва халқаро шартномаларнинг умумэътироф этилган тамойиллари ва нормалари юқорида айтилганидек, Ўзбекистон Республикаси ҳуқуқ тизимининг таркибий қисмига киради. Лекин бундан халқаро хусусий ҳуқуқ манбаини ташкил қилувчи халқаро шартномалар, жумладан Ўзбекистон Республикасининг халқаро шартномалари Ўзбекистон Республикаси учун мажбурий ва унинг эркидан, хоҳишидан қатъи назар ўз ҳолича мустақил равишда амалда, яъни ҳаракатда бўлади деган хулосага келиш мумкин эмас. Халқаро шартномаларни тузишда, мазмунини белгилашда ва бажаришда мустақил давлат – Ўзбекистон Республикасининг эрки ўз ифодасини топади.

Ўзбекистон Республикасининг халқаро шартномалари халқаро ҳуқуқнинг умум эътироф этилган тамойиллари ва нормаларига, Ўзбекистон Республикасининг Конституциясига, Ўзбекистон Республикасининг халқаро шартномалари тўғрисидаги Қонунга ҳамда шартноманинг ўз қоидаларига мувофиқ тузилади, бажарилади, тўхтатилади, тўхтатиб турилади ва денонсация қилинади. Ўзбекистон Республикасининг халқаро шартномасини бажариш мақсадида Ўзбекистон Республикаси қонунини, Олий Мажлис қарорини қабул қилиш, Ўзбекистон Республикаси Президентининг Фармонини ёки Ўзбекистон Республикаси Ҳукуматининг қарорини, фармойишини чиқариш лозим бўлган ҳолларда манфаатдор вазирликлар ва идоралар Адлия Вазирлиги ва Ташқи ишлар вазирлиги билан келишилган ҳолда шундай актни қабул қилиш тўғрисида белгиланган тартибда таклиф киритадилар.

Мустақилликка эришган Ўзбекистон ўзининг биринчи кунларидан эътиборан халқаро шартномалар тузиш ҳуқуқий асосларини шакллантира бошлади. Бундай эътибор биринчи галда халқаро иқтисодий муносабатларни ривожлантиришга қаратилди. Масалан, 1991 йил 14 июндаги "Ўзбекистон Республикасининг ташқи иқтисодий фаолият тўғрисида"ги ва 1991 йил 14 июндаги "Ўзбекистон Республикасида чет эл инвестициялари тўғрисида"ги Қонунлари бунга яққол далилдир. Биринчи қонунда асосан ташқи иқтисодий фаолиятнинг асосий қоидалари ва бу фаолиятни амалга оширишнинг тартиби белгиланди. Иккинчи қонунда асосан чет эл инвестицияларини ривожлантиришни амалга оширишнинг ҳуқуқий ва ташкилий масалалари белгилаб берилди. Ушбу қонунлар ва бошқа муҳим қонун ҳужжатлари Ўзбекистоннинг бошқа давлатлар билан иқтисодий муносабатлар соҳасида халқаро шартномалар тузиши учун ҳуқуқий асос бўлди.

Ўзбекистон Республикаси Украина, Франция, Грузия, Саудия Арабистони, Туркия Жумҳурияси, Россия Федерацияси, Словакия Республикаси, Латвия Республикаси, Литва Республикаси, Туркменистон, Қирғизистон Республикаси, Қозоғистон Республикаси, Чехия Республикаси ва бошқа кўп давлатлар билан дўстлик, ҳамкорлик ва ҳуқуқий ёрдам кўрсатиш тўғрисида шартномалар тузди. 1993 йил 22 январда Мустақил Давлатлар Ҳамдўстлиги (МДҲ) оилавий ва жиноят ишлари бўйича ҳуқуқий ёрдам ва фуқаролик, ҳуқуқий муносабатлар тўғрисида Конвенция қабул қилди. Ушбу Конвенцияни Ўзбекистон Республикаси Олий Кенгаши 1993 йил 6 майда ратификация қилди.

Халқаро шартномаларни тузишдан асосий мақсад бир давлат фуқаросининг иккинчи давлат ҳудудида мулкӣ ва шахсий ҳуқуқлари тан олиншини ва муҳофаза қилиншини таъминлашдан иборат. Шартномалар тузишда ҳар бир давлатнинг тенг ҳуқуқлиги ва мустақиллигини ҳурмат қилиш тамойилига амал қилинади. Шартномаларда адлия идоралари ўртасидаги ҳамкорлик, давлатларнинг фуқаролари ва юридик шахсларининг ҳуқуқларини ҳимоя қилиш, суд органларининг ваколатларини ва ҳуқуқни тадбиқ қилишни белгилаш, чет эл фуқароларининг процессуал ҳуқуқларини белгилаш, ҳуқуқий ёрдам бериш ҳақидаги топшириқни бажариш, фуқаролик ва оилавий ишлар бўйича қабул қилинган қарорларни тан олиш ва ижро этишни таъминлаш, ҳужжатларни қабул қилиш ва жўнатиш, жиноятчини топшириш ва жиноий ишлар бўйича керак бўлган бошқа ҳуқуқий ёрдам кўрсатиш каби масалалар бўйича вужудга келадиган муносабатлар тартибга солинади.

Иккитомонлама халқаро шартномалар билан бир қаторда Ўзбекистон халқаро аҳамиятга эга бўлган кўптомонлама шартномалар, Конвенцияларга кўшилди ва уларни ратификация қилди.

Ўзбекистон Республикаси Олий Кенгашининг 1992 йил 9 декабрда қабул қилинган қарори билан Мустақил Давлатлар Ҳамдўстлиги таркибига кирган давлатларнинг раҳбарлари 1992 йил октябрда Бишкек шаҳрида имзолаган Депортация қилинган шахслар, кам сонли миллатлар ва халқларнинг ҳуқуқларини тиклаш билан боғлиқ масалаларга доир Битим ратификация қилинди. Ушбу битим билан боғлиқ равишда шуни таъкидлаб ўтиш ўринлики, Ўзбекистон Конституциясининг 18-моддасига мувофиқ, Ўзбекистонда яшовчи барча фуқаролар бир хил ҳуқуқ ва эркинликларга эга бўлиб, шахси ва ижтимоий мавқеидан қатъи назар, қонун олдида тенгдирлар.

Иқтисодий масалаларни ҳал қилишга бағишланган халқаро шартномалар алоҳида аҳамиятга эга. Шунинг ҳисобга олган ҳолда Ўзбекистон томонидан МДҲга аъзо бўлган бошқа давлатлар билан иккитомонлама ва кўптомонлама шартномалар тузилди. Жумладан Ўзбекистон Республикаси Олий Кенгаши 1993 йил 29 декабрдаги қарори билан 1993 йил 24 сентябрда Москва шаҳрида имзоланган Иқтисодий иттифоқ тузиш ҳақидаги Шартномани ратификация қилди. Олий Кенгаш ўша санадаги қарори билан 1993 йил 24 сентябрда Москва шаҳрида имзоланган Давлатлараро Евросиё кўмир ва металл бирлашмасини тузиш тўғрисида Битимни ратификация

килди. Ўзбекистон Республикаси томонидан 1994 йил 6 майда Ашхабат шаҳрида 1993 йил 23 декабрда имзоланган Мустақил Давлатлар Ҳамдўстлигига аъзо бўлган давлатлар корхоналари ва тармоқларининг ишлаб чиқариш кооперациясини ривожлантиришни қўллаб-қувватлашнинг умумий шарт-шароитлари ва тартиби тўғрисидаги Битим ратификация қилинди. 1993 йил 24 декабрда Ашхабат шаҳрида имзоланган Мустақил Давлатлар Ҳамдўстлигига аъзо бўлган давлатлар ҳудудида аҳолини ишлаб чиқарилаётган дори-дармон воситалари, вакцина ва бошқа иммунобиологик дорилар, тиббий буюмлар ва тиббий техника билан таъминлаш тўғрисидаги Битим Ўзбекистон Республикаси томонидан 1994 йил 6 майда ратификация қилинди. 1994 йил 10 январда Тошкент шаҳрида ва 1994 йил 16 январда Бишкек шаҳрида имзоланган Қозоғистон Республикаси, Қирғизистон Республикаси ва Ўзбекистон Республикаси ўртасида Ягона иқтисодий макон ташкил этиш тўғрисидаги Шартнома 1994 йил 6 майда Ўзбекистон Республикаси томонидан ратификация қилинди. 1994 йил 2 мартда Москва шаҳрида имзоланган Даромадлар ва мулкка иккиёқлама солиқ солмаслик тўғрисида Ўзбекистон Ҳукумати билан Россия Федерацияси Ҳукумати ўртасидаги Битим 1994 йил 6 майда Ўзбекистон Республикаси Олий Кенгаши томонидан ратификация қилинди. Ушбу битим халқаро хусусий ҳуқуқ нуқтаи назардан муҳим аҳамият касб этади

Халқаро хусусий ҳуқуқнинг манбалари ичида савдо шартномалари алоҳида ўрин эгаллайди. Ушбу шартномаларда Ўзбекистон учун бошқа давлатлар билан савдо шартномаларини тузишда фойдаланиш учун зарур бўлган умумий қоидалар назарда тутилади. Ушбу шартномалар билан юридик ва жисмоний шахсларнинг ҳуқуқ лаёқати белгиланади, савдо арбитражига тааллуқли масалалар бўйича қоидалар назарда тутилади. 1994 йил 15 апрелда Мустақил Давлатлар Ҳамдўстлиги томонидан Эркин савдо зоналари ташкил қилиш тўғрисида Битим ва унинг Протоколи (1994 йил 2 апрел) маъқулланди. МДҲ ташкил қилингандан буён унинг иштирокчилари томонидан бир қанча шартномалар, битимлар тузилди, улар савдо ва иқтисодиёт соҳасида ҳамкорлик ўрнатиш, давлат чегаралари ва денгиз иқтисодий зоналарини муҳофаза қилиш ва бошқа иқтисодий масалаларга бағишланади.

Халқаро савдо масалаларига оид алоҳида конвенциялар қаторига биринчи галда кўчар моддий ашёларнинг халқаро олди-сотдисига нисбатан қўлланадиган ҳуқуқ тўғрисидаги 1995 йилдаги Гаага Конвенцияси; Халқаро товарлар савдосида мулк ҳуқуқининг ўтишига нисбатан қўлланадиган ҳуқуқ тўғрисидаги 1958 йил Гаага Конвенцияси ва Халқаро олди-сотдига нисбатан қўлланадиган ҳуқуқ тўғрисидаги 1986 йил Гаага Конвенцияси ва бошқалар киради. Бир хил мазмундаги коллизиялар характерга эга бўлган нормалардан ташкил топган ушбу конвенциялардан фарқли ўлароқ, 1964 йилда Гаагада товарларни халқаро олди-сотдиси тўғрисида бир хил мазмунга эга бўлган Қонун қабул қилиш ҳақида Конвенция тузилган эди. Ушбу конвенция амалда кенг қўламда қўлланилмади ва унинг ўрнига 1980 йили Венада товарларнинг халқаро олди-сотди шартномалари тўғрисидаги Бирлашган Миллатлар

Ташкилоти (БМТ)нинг Конвенцияси имзоланди. Ушбу Конвенция 1988 йил 1 январдан амалга киритилди. 1974 йилда Нью-Йоркда товарларнинг халқаро олди-сотдиси бўйича даъво муддати тўғрисида Конвенция тузилди ва унга нисбатан 1980 йилда Қўшимча протокол қабул қилинди. Ўзбекистон ушбу Конвенцияни 1996 йил 30 августда ратификация қилди. Ушбу протоколга асосан 1974 йилдаги Конвенциянинг айрим қоидалари товарларни халқаро олди-сотдиси шартномалари тўғрисидаги БМТ Конвенцияси билан мувофиқлаштирилди. 1983 йилда Женевада бўлиб ўтган конференцияда товарларни халқаро олди-сотдисини бошқариш бўйича ваколатхона ташкил қилиш ҳақида Конвенция тузилди, 1988 йили эса Оттавада халқаро молиявий лизинг тўғрисида Конвенция тузилди. Ўзбекистон уни 2000 йил 26 майда ратификация қилди.

Ўзбекистон чет эл инвестицияларига доир Конвенцияларда қатнашади. Давлатлар ва чет эл шахслари ўртасидаги инвестицияларга оид низоларни ҳал этиш тартиби тўғрисидаги Конвенция Вашингтонда биринчи марта 1965 йилда тузилган эди. 1992 йилда Сеулда чет эл инвестицияларининг суғуртаси бўйича халқаро агентлик ташкил қилиш тўғрисида Конвенция тузилди. Ўзбекистон иккала Конвенцияни 1994 йилда ратификация қилди. Ўзбекистон 1994 йил 17 мартда Вашингтон шаҳрида имзоланган инвестицияларга оид низоларни ҳал этиш тартиби тўғрисидаги Конвенцияни ратификация қилди.

Халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан ашёвий ҳуқуқлар ҳам ҳимоя қилинади, бу ҳақда Ўзбекистон тегишли конвенцияларни ратификация қилишда қатнашди. Масалан: 1995 йил 22 декабрда Олий Мажлиснинг қарори билан 1970 йилда имзоланган Маданий бойликларни ноқонуний равишда олиб кетиш, олиб келиш ва уларга бўлган эгалик ҳуқуқини ўзгача беришни ман этиш ва олдини олишга қаратилган чора-тадбирлар тўғрисидаги Конвенция ратификация қилинди; 1972 йилда имзоланган Умумжаҳон маданий ва табиий меросни муҳофаза қилиш тўғрисидаги Конвенция 1995 йил 22 декабрда ратификация қилинди. Ушбу Конвенцияда назарда тутилган маданий бойликларни халқаро миқёсда ҳимоя қилишга қаратилган қоидалар Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодекси 163-моддасининг 6-қисмида қуйидаги таҳрирда ўз аксини топди: "мамлакат мустақиллиги эълон қилинишидан олдин унинг чегараларидан ташқарига олиб чиқиб кетилган тарихий, маданий ва илмий-бадний қийматга эга бўлган мол-мулкни ҳамда бошқа қимматбаҳо объектларни қайтариб бериш ҳақидаги талабларга нисбатан даъво муддати жорий қилинмайди".

Транспорт воситалари орқали халқаро юк ва йўловчилар ташиш тўғрисида тузилган шартномалар ва қабул қилинган конвенциялар халқаро хусусий ҳуқуқ манбалари сафида алоҳида ўрин эгаллайди.

Ўзбекистон Олий Мажлиси ҳаво йўллари билан юк ташишга оид айрим қоидаларни бирхиллаштириш учун 1929 йили Варшавада имзоланган ва 1955 йил Гаагада унга киритилган аниқликлар ҳақида имзоланган Конвенцияга қўшилиш ҳақида 1995 йил 6 майда қарор қабул қилди. Темир йўл масалаларини тартибга солиш Берн халқаро конвенциялари орқали амалга оширилади. Юклар, йўловчилар ва багажларни темир йўл орқали ташишга

оид Берн конвенцияларидаги қоидалар 1980 йили умумийлаштирилиб, янги тахрирда Ягона Келишув қабул қилинди ва у 1985 йил 1 майдан амалга киритилди. Автомобил транспортида халқаро миқёсда юклар ташиш масалалари 1956 йилдаги юкларни халқаро автомобил транспортида ташиш тўғрисидаги Женева конвенцияси билан тартибга солинади. Юкларни халқаро турли транспорт воситаларида ташиш тўғрисида 1980 йилда Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Конвенцияси қабул қилинди. Транспорт воситалари ёрдамида юк ва йўловчиларни ташиш турли давлатлар ҳудуди орқали амалга оширилиши мумкин. Шу масала ҳисобга олинган ҳолда Ўзбекистон 1995 йил 22 декабрда Қитъа ичкарасидаги давлатларнинг транзит савдоси тўғрисидаги Конвенцияга қўшилди.

Халқаро хусусий ҳуқуқ манбаи сифатида Гаага конвенцияларидан 11 туркуми оила ҳуқуқига тааллуқли. Булар жумласига: Никоҳни эътироф этиш ва уни ҳақиқий эмас деб топиш тўғрисидаги 1978 йил Конвенцияси; эр-хотиннинг мол-мулкига нисбатан қўлланадиган ҳуқуқ тўғрисида 1978 йил Конвенцияси; Никоҳ бекор қилинганлигини тан олиш ва эр-хотинни суд тартибида ажратиш тўғрисидаги 1970 йил Конвенцияси; болаларга бериладиган алимент мажбуриятлари бўйича қўлланадиган ҳуқуқ тўғрисида 1956 йил Конвенцияси; болаларга бериладиган алимент мажбуриятлари ҳақида қабул қилинган қарорларни тан олиш ва ижро этиш тўғрисида 1958 йил Конвенцияси ва шунга ўхшаш бошқа халқаро конвенциялар киради.

Бирлашган Миллатлар Ташкилотининг Уставида эълон қилинган тамойилларга мувофиқ, жамият барча аъзоларининг кадр-қимматини, тенг ва дахлсиз ҳуқуқларини эътироф этиш инсон эркинликларини таъминлашнинг асоси эканлигини эътиборга олиб, шунингдек болалар алоҳида ғамхурлик ва ҳимоя ҳуқуқига эга эканлигини тан олган ҳолда, Ўзбекистон Республикаси Олий Кенгаши Ўзбекистон Конституциясининг 64-моддасига амал қилинган ҳолда 1992 йил 9 декабрда Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Бош Ассамблеясининг 44-сессиясида 1989 йил 20 ноябрда қабул қилинган Бола ҳуқуқлари тўғрисидаги Конвенцияга қўшилди. Ушбу Конвенцияга асосан бола ҳуқуқи ва унинг манфаатлари унинг қайси давлат фуқаролигига мансуб бўлишидан ва қайси давлат ҳудудида истиқомат қилишидан қатъи назар баб-баравар ҳимоя қилинади ва тегишли кафолатлар билан таъминланади.

Ўзбекистон Оналикни муҳофаза қилиш ҳақидаги 1919 йили Женевада қабул қилинган ва 1952 йили қайтадан кўриб чиқилган 103-сонли Конвенцияга 1995 йил 6 майда қўшилди. Ўзбекистонда 2001 йилнинг оналар ва болалар йили деб эълон қилиниши ва шу туфайли Ўзбекистон Ҳукумати томонидан тегишли чора-тадбирларнинг амалга оширилиши учун дастурлар қабул қилиниши Женева конвенциясида кўзда тутилган вазифаларнинг амалий ифодасидир. Оналар ва болаларнинг ҳуқуқ ва манфатларини ҳимоя қилиш масалалари Ўзбекистон Республикасининг Оила кодексида ҳар томонлама мукамал ечимини топган. Кодекснинг "Чет эл фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахслар иштирокидаги оилавий муносабатларни тартибга солиш" тўғрисидаги VIII бўлими халқаро хусусий ҳуқуқ соҳаси учун бевосита манба деб ҳисобланиши мумкин.

Интеллектуал мулк масалаларига бағишланган халқаро шартномалар алоҳида гуруҳни ташкил қилади. Ўзбекистон мустақил давлат сифатида интеллектуал мулк соҳасидаги бир неча халқаро жамиятларга, иттифоқларга аъзо бўлди, конвенцияларни ратификация қилди, битимларга қўшилди, шартномалар тузди. Ўзбекистон Бутунжаҳон интеллектуал мулк ташкилотини таъсис этувчи Конвенциянинг иштирокчиси, Саноат мулкни муҳофаза қилиш бўйича 1883 йилдаги Париж Конвенциясининг қатнашчиси, Патент кооперацияси тўғрисидаги 1977 йилдаги Париж шартномасининг иштирокчиси, Товар белгиларини халқаро рўйхатдан ўтказиш тўғрисидаги 1891 йил (1976 йил) Мадрид Келишувининг, Махсулот ишлаб чиқарилган жойнинг номини ҳимоя қилиш тўғрисидаги Лиссабон кенгашининг, Саноат намуналарини депонент қилиш бўйича Гаага келишувининг ва шунга ўхшаш қатор халқаро шартнома ва конвенцияларнинг иштирокчисидир.

1993 йил май ойида Ўзбекистон Республикаси Президенти Интеллектуал мулкнинг Бутунжаҳон ташкилоти (ВОИС)ни ташкил қилиш бўйича Париж конвенциясига ва Патент кооперацияси (РСТ) тўғрисидаги Декларацияга имзо чекди. 1993 йил 18 августда ВОИС Ўзбекистон Республикасининг ушбу конвенцияларга қўшилганлигини маълум қилди. Ўзбекистон Республикаси савдо маркаларини рўйхатдан ўтказиш тўғрисидаги Мадрид Келишувининг ҳам аъзоси ҳисобланади.

Мустақил Давлатлар Ҳамдўстлиги (МДҲ)га кирган давлатлар ҳудудида интеллектуал мулк соҳасида рўй бериши мумкин бўлган ҳуқуқбузарликнинг олдини олиш мақсадида Ўзбекистон махсус битимга қўшилди ва саноат мулкни ҳимоя қилиш бўйича қуйидаги давлатлар: Россия Федерацияси (1995 й. 27 июн), Грузия (1996 й. 28 май), Қирғизистон Республикаси (1996 й. 24 декабр), Қозоғистон Республикаси (1997 й. 2 июн), Озарбайжон Республикаси (1997 й. 18 июн), шунингдек интеллектуал мулкни муҳофаза қилиш соҳасида, Украина (1998 й. 19 феврал) ва Туркия Республикаси (1998 й. 13 апрел) билан иккитомонлама шартномалар тузди.

Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексида (ФКнинг 1177-моддаси), "Ихтиролар, фойдали моделлар ва саноат намуналари тўғрисида"ги Қонунда (42-моддада), "Товар белгилари, хизмат кўрсатиш белгилари ва товар келиб чиққан жой номи тўғрисида"ги Қонунда (35-модда), "Электрон ҳисоблаш машиналари ва маълумотлар тўпламини ҳуқуқий ҳимоя қилиш тўғрисида"ги Қонунда (9-модда), "Селекция ютуқлари"тўғрисидаги Қонунда (2-модда) миллий тартиб тўғрисидаги махсус қоидалар назарда тутилади.

Халқаро шартномалар юзасидан вужудга келган низоларнинг судга тааллуқлиги, суд қарорларининг бажарилиши бўйича халқаро битимлар ва конвенциялар мавжуд. Бунга Европа иттифоқига аъзо бўлган давлатларнинг низоларнинг судга тааллуқлиги ва суд қарорларини ижро этиш бўйича 1968 йил ва 1979 йилда янги таҳрирда қабул қилинган Брюссель Конвенциясини мисол келтириш мумкин. Европа эркин савдо ассоциациясига кирган Европа давлатлари 1980 йилда Лугано шаҳрида фуқаролик ва савдо масалалари бўйича ишларнинг судга тааллуқлиги ва суд қарорларини ижро этиш тўғрисида шартнома туздилар. 1954 йил 1 мартда Гаагада Фуқаролик

процесси масалаларига доир Конвенция имзоланди. Ўзбекистон ушбу Конвенцияга 1995 йил 22 декабрда қўшилди. 1958 йил 10 июнда Нью-Йоркда Чет эл мамлакатлари арбитраж қарорларини эътироф этиш ва ижро этиш тўғрисидаги Конвенция имзоланди. Ўзбекистон ушбу конвенцияга 1995 йил 22 декабрда қўшилди.

Халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинадиган муносабатлар юзасидан вужудга келадиган баъзи масалаларни ҳал қилиш турли давлатлардаги консуллик муассасалари ваколатига тааллуқли ҳисобланади. Мустақилликка эришгач Ўзбекистон бошқа давлатлар билан бевосита алоқада бўлиш ва улар билан шартномалар тузиш, ушбу давлатларда ўзининг дипломатик ва консуллик ташкилотларини тузиш имкониятига эга бўлди. Шу ҳисобга олинган ҳолда Ўзбекистон 1994 йил 6 майда қуйидаги Конвенцияларга қўшилди:

1. Дипломатик муносабатлар тўғрисидаги Вена Конвенциясига;
2. Консуллик муносабатлари тўғрисидаги Вена Конвенциясига.

Ҳозирги даврда халқаро хусусий ҳуқуқ қоидаларини кодификация қилишда, турли халқаро шартномаларнинг лойиҳаларини тайёрлашда халқаро ташкилотларнинг ташаббус кўрсатиши тобора ошиб бормоқда. 1966 йилда халқаро савдо ҳуқуқи бўйича БМТнинг махсус органи сифатида Комиссия (ЮНСИТРАЛ) ташкил қилинди. БМТ Бош Ассамблеясининг 1966 йил 17 декабрдаги қарорига мувофиқ Комиссиянинг вазифаси халқаро савдо қоидаларини бирхиллаштириш ва бир бирига мувофиқлаштиришга ёрдам беришдан иборат. Комиссиянинг вазифаси, масалан, янги халқаро конвенцияларни, халқаро савдо ҳуқуқи соҳасида намунавий ва мазмун жиҳатдан бир-бирига ўхшаш қонунларни тайёрлашга, халқаро савдо одатларини кодификация қилишга ёрдамлашишдан иборат бўлиб, бу соҳадаги ахборотлар, маълумотларни тўплаш ва уларни тарғиб қилишга қаратилган бўлиши назарда тутилади. Комиссия биринчи галда қуйидаги: товарларнинг халқаро олди-сотдиси, халқаро ҳисоб-китоблар, тижорат арбитражи каби мавзуларга эътибор берди. Тайёрланган лойиҳалар асосида қуйидаги конвенциялар қабул қилинди: Товарларнинг халқаро олди-сотди шартномалари тўғрисидаги БМТнинг Конвенцияси; товарларнинг халқаро олди-сотдисида даъво муддатлари тўғрисидаги Конвенция; юкларни денгиз орқали ташиш бўйича БМТнинг Конвенцияси; ЮНСИТРАЛнинг Арбитраж регламенти, ЮНСИТРАЛнинг (Примирительный) Яраштириш регламенти ва бошқалар. 1985 йилда халқаро савдо арбитражи тўғрисида қонун, 1988 йилда халқаро ўтказма (переводный) ва халқаро оддий вексел тўғрисида Конвенция қабул қилинди.

Халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига тааллуқли конвенцияларни тайёрлашда халқаро хусусий ҳуқуқ бўйича фаолият кўрсатувчи Гаага конференцияси ҳам шуғулланади. Ушбу конференциянинг биринчи сессияси таниқли Голландиялик юрист Т.М. Ассера ташаббуси билан Нидерландия ҳукумати томонидан 1893 йилда Гаагада ўтказилган эди. Унинг навбатдан ташқари ўтказилган иккинчи сессиясида халқаро хусусий ҳуқуқ масалаларига оид бирнеча лойиҳалар қабул қилинди. 1951 йилда Гаага конференциясининг

доимий ҳукукий мақоми қабул қилин ди ва у 1955 йилдан бошлаб амалга киритилди. Конференция сессияси умумий қоидага биноан тўрт йилда бир марта ўтказиладиган бўлди. Сессияларни ўтказишга тайёргарлик кўриш ҳукумат томонидан тузилган махсус комиссия, Конференциянинг доимий бюроси томонидан амалга оширилади. 1950 йиллардан бошлаб Конференция томонидан қабул қилинган кўзга кўринарли конвенциялар қуйидагилардан иборат: Фуқаролик процессуал масалалари бўйича 1954 йилдаги Конвенция; Фуқаролик ва савдо ишлари бўйича чет элда суд ва суддан ташқари берилган ҳужжатлар тўғрисидаги 1965 йилдаги Конвенция; Фуқаролик ва савдо ишлари бўйича чет элда исботловчи далиллар тўплаш тўғрисида 1970 йилдаги Конвенция; Адолатли суд процессида чет элда қатнашишни асослантириш тўғрисидаги 1980 йилдаги Конвенция ва бошқалар.

Америка қитъаси мамлакатлари 1975 йилдан бошлаб ҳар уч йилда халқаро хусусий ҳуқуққа бағишланган конференциялар ўтказиб туради. 1975 йилда Панамада биринчи конференцияда олтита конвенция, 1979 йилда Монтевидеода иккинчи конференцияда халқаро хусусий ҳуқуқнинг турли масалалари бўйича еттита конвенция қабул қилинди. 1984 йили Ла-Пасадаги конференцияда қуйидаги тўртта конвенция қабул қилинди: халқаро хусусий ҳуқуқ бўйича юридик шахсларнинг ҳуқуқ ва муомала лаёқати; вояга етмаганларни фарзандликка олиш бўйича коллизия нормалар; чет эл суд қарорларининг юридик аҳамияти ва уларнинг қўлланиш доираси; чет элда исботловчи далиллар тўплаш тўғрисида Америка давлатлари ўртасидаги конвенцияга киритиладиган қўшимча протокол. 1989 йилда Монтевидеодаги конференцияда қуйидаги учта: шахсларни моддий таъминлаш мажбурияти тўғрисида; вояга етмаганларни бошқа мамлакатлардан қайтариб олиш тўғрисида; юкларни автотранспортда халқаро ташиш тўғрисида конвенциялар қабул қилинди.

1962 йилда Либревилда саноат мулки бўйича Африка-Малагасий бошқармаси ташкил қилиш бўйича битим имзоланди. Битимда ихтироларни, товар белгиларини ва саноат намуналарини рўйхатдан ўтказиш учун ягона нормаларни жорий қилиш назарда тутилди. Ушбу келишув қайтадан кўриб чиқилди ва унга 1977 йил қўшимчалар киритилди. Шунга ўхшаш битимлар 1978 йили бошқа Африка давлатлари ўртасида ҳам тузилди. Ҳуқукий ёрдам ва исботловчи далиллар бўйича иккитомонлама битимлар тузиш учун Афро-Осиё ҳуқукий маслаҳат қўмитаси битимнинг Намунавий нусхасини қабул қилди.

Халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасидаги минтақавий аҳамиятга эга бўлган конвенциялар ичида Бустаманте кодекси алоҳида ўрин эгаллайди. Ушбу кодекс уни тузган таниқли Куба юристи исми билан аталади. 437 моддадан иборат бўлган ушбу кодекс халқаро хусусий ҳуқуқ масалалари бўйича ҳар томонлама мукамал ишланган халқаро шартнома ҳисобланади. Кодекс 1928 йилда VI Панамерика конференциясида қабул қилинди, 15 та Марказий ва Жанубий Америка мамлакатлари томонидан ратификация қилинди.

Юқорида кўрсатилганидек, халқаро хусусий ҳуқуқ манбалари халқаро битимлар, шартномалар, конвенциялар ва бошқа умум эътироф этилган ҳуқуқий ҳужжатлар билан бир қаторда давлат ички қонун ҳужжатларидан ҳам ташкил топади. Буларга тавсиф беришдан олдин Ўзбекистон Республикасида хусусий ҳуқуқ қонунчилиги мавқеси билан боғлиқ қуйидаги масалаларга эътибор бериш лозим:

-Ўзбекистон қонунчилигида бошқа давлатларда, масалан, Австрия, Венгрия, Польша, Руминия, Чехия, Словакия, Швейцарияда бўлгани каби халқаро хусусий ҳуқуқ тўғрисида қонун қабул қилинмаган. Чет эл элементлари билан мураккаблашган муносабатларни Ўз.Р. Фуқаролик кодексининг VI бўлимида мужассам топган коллизия нормалар билан тартибга солиш назарда тутилади.

-халқаро хусусий ҳуқуқ тўғрисидаги қонунчиликнинг бошқа йўналишларида муайян ҳуқуқий бўшлиқ мавжуд. Масалан, Ўзбекистонда ги чет эл фуқароларининг ҳуқуқий мақоми тўғрисида, шунингдек давлат ва унинг мулкнинг иммунитети (даҳлсизлиги) тўғрисида қонунлар қабул қилинмаган.

-меҳнат муносабатларини тартибга солиш бўйича халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларини такомиллаштириш долзарб масала бўлиб қолмоқда.

Халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларига оид қоидалар қуйидаги ички давлат қонунларида акс эттирилган:

1.Ўзбекистон Республикасининг Бош қонуни – Конституциянинг қатор қоидалари халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларига тааллуқли. Масалан, умум эътироф этилган халқаро тамойиллар ва ҳуқуқ нормаларини, инсон ҳуқуқларига оид халқаро ҳуқуқ нормаларини ва уларнинг устунлигини тан олиш, шунингдек уларга амал қилиш тўғрисидаги муҳим аҳамиятга эга бўлган қоидалар юқорида таъкидланганидек Конституциянинг тегишли моддаларида ўз аксини топган.

2.Чет эл элементлари билан мураккаблашган фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларга нисбатан қўлланиши лозим бўлган ҳуқуқ Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодекси ва бошқа ички давлат қонунлари билан белгиланади. Фуқаролик кодексида умумий ва махсус масалалар бўйича ҳам халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари жой олади.

Масалан: чет эл элементи билан мураккаблашган муносабатларга нисбатан қўлланиладиган ҳуқуқни танлаш (ФКнинг 1158-моддаси); юридик тушунчаларга ҳуқуқий баҳо бериш (ФКнинг 1159-моддаси); чет эл ҳуқуқи нормаларининг мазмунини белгилаш (ФКнинг 1160-моддаси); қарши томон ва учинчи мамлакат ҳуқуқига ҳавола қилиш (ФКнинг 1161-моддаси); қонунни четлаб ўтиш оқибатлари (ФКнинг 1162-моддаси); ҳуқуқни ўзаролик асосида қўллаш (ФКнинг 1163-моддаси); ҳуқуқий тизимлари кўп бўлган мамлакатнинг ҳуқуқини қўллаш (ФКнинг 1166-моддаси); жисмоний шахснинг шахсий қонуни (ФКнинг 1168-моддаси); жисмоний шахснинг ҳуқуқ ва муомала лаёқатлари (ФКнинг 1169-моддаси); васийлик ва ҳомийлик (ФКнинг 1174-моддаси), юридик шахснинг қонуни (ФКнинг 1175-моддаси);

юримдик шахсининг ҳуқуқ лаёқати (ФКнинг 1176-моддаси); Ўзбекистон Республикасида чет эл юримдик шахслари фаолиятининг миллий тартиби (ФКнинг 1177-моддаси); чет эл элементи билан фуқаролик ҳуқуқий муносабатларда давлатнинг иштирок этиши (ФКнинг 1178-моддаси); шахсий номулкий ҳуқуқлар, интеллектуал мулк (ФКнинг 1179-1178-моддалари), битимлар, вакиллик, даъво муддати (ФКнинг 1181-1183-моддалари); ашёвий ҳуқуқларга нисбатан қўлланадиган ҳуқуқ (ФКнинг 1184-1188-моддалари); шартнома мажбуриятларига нисбатан ҳуқуқни танлаш ва қўллаш (ФКнинг 1189-1192-моддалари); шартномадан ташқари мажбуриятлар (ФКнинг 1193-1196-моддалари), ворислик ҳуқуқи (ФКнинг 1197-1199-моддалари).

Юқорида келтирилган меъёрларда чет эл элементи билан мураккаблашган фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларга нисбатан қўлланиши лозим бўлган коллизия нормалар кўзда тутилади. Коллизия нормалар ёрдамида фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларнинг турлари, мазмуни, моҳияти ва ушбу муносабатларда қатнашувчи тарафларнинг шахсий қонун ҳуқуқи ва муомила лаёқатлари ҳисобга олинган ҳолда муайян муносабатларга нисбатан у ёки бу давлат, шунингдек умум эътироф этилган халқаро шартнома нормалари танланади ва қўлланади. Муносабатлар юзасидан вужудга келган ҳар бир масалани бевосита коллизия норма ҳал қилмайди, балки у моддий ҳуқуққа, фуқаролик-ҳуқуқий қоидаларга, тегишли қоидаларга ҳавола этиш орқали келиб чиққан масаланинг ечимини топишга ва ҳал этишга ёрдам беради.

3. Халқаро хусусий ҳуқуқ қоидалари 1998 йил 30 апрелда қабул қилинган ва 1 сентябрдан эътиборан амалга киритилган Ўзбекистон Республикасининг Оила кодексига ҳам мавжуд. Кодекснинг VIII бўлимида чет эл фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахсларнинг оилавий муносабатлардаги ҳуқуқ ва мажбуриятлари (Оила кодексининг 234-моддаси), Ўзбекистон Республикаси ҳудудидан ташқарида тузилган никоҳларни эътироф этиш (235-модда), Ўзбекистон Республикаси ҳудудида ёки унинг ташқарисида чет эл фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахслар билан никоҳдан ажратиш (236-моддалар), Ўзбекистон фуқароси бўлган болаларни чет эл фуқаролари томонидан фарзандликка олиш (237-модда), чет эл оила ҳуқуқи нормаларининг мазмунини аниқлаш (238-модда) каби масалаларга оид нормалар мужассам топган.

Халқаро хусусий ҳуқуққа оид қоидалар Оила кодексининг фақат VIII бўлими моддалари билан чекланмайди. Унинг бошқа бўлимлардаги меъёрларида ҳам халқаро хусусий ҳуқуққа тегишли қоидалар мавжуд. Чет эл фуқаролари Ўзбекистон ҳудудида Ўзбекистон фуқаролари фойдаланадиган ҳуқуқ лаёқатига тенг эга бўлганликлари каби (Фуқаролик кодексининг 1169-моддаси) никоҳ лаёқатига ҳам эгадирлар. Никоҳ тузиш тартиби ва уни расмийлаштириш учун белгиланган шартлар (Оила кодексининг 13-17-моддалари) чет элликлар учун ҳам тааллуқлидир. Шунга кўра ана шу моддаларда белгиланган шартлар бузиладиган ва никоҳ тузишга монелик қиладиган (Оила кодексининг 16-моддаси) ҳолатлар бўлса, никоҳни қайд қилишга йўл қўйилмайди.

4. Халқаро хусусий ҳуқуқ муаммоларига тегишли бўлган қоидалар 1992 йил 2 июлда қабул қилинган "Ўзбекистон Республикасининг фуқаролиги тўғрисида"ги Қонунда ҳам назарда тутилади. Бундай қоидалар қаторига қуйидагиларни мисол қилиб олиш мумкин: бошқа давлат фуқаролари ёки фуқаролиги бўлмаган шахслар билан никоҳдан ўтиш ёки никоҳнинг бекор бўлиши ёхуд бир оила бўлиб яшаш шахснинг фуқаролигини ўзгартириш учун асос бўла олмайди (Қонуннинг 6-моддаси), Ўзбекистон фуқаросининг чет элда яшаши, унинг фуқаролигининг тўхтатилишига олиб келмайди (7-модда), чет элда яшовчи Ўзбекистон фуқаролари Ўзбекистон Республикаси ҳимояси ва ҳомийлигида бўлади (8-модда), Ўзбекистон фуқаросини чет давлатга топширишга йўл қўйилмаслиги (9-модда), Ўзбекистон фуқароси бўлган шахснинг чет давлат фуқаролигига мансублигини тан олинмаслиги (10-модда), Ўзбекистон Республикасининг халқаро шартномаларида назарда тутилган асослар бўйича Ўзбекистон фуқаролигини олиш (12-модданинг 3-қисми), ота ёки онаси Ўзбекистон фуқароси бўлган ёки фуқаролиги бўлмаган шахсларнинг ёхуд ота-онаси номаълум бўлган болаларнинг фуқаролиги ва шунга ўхшаш бошқа масалаларнинг халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига тегишли жиҳатлари мавжуд.

Фуқаролик – шахснинг ҳуқуқий мақоми сифатида қатор белгиларга эга. У, биринчидан, шахснинг қайси давлат ҳудудида бўлишидан қатъи назар, маълум бир давлатга мансублигини билдиради. Иккинчидан, бу мансублик давлат билан ўша шахс, фуқаро ўртасидаги сиёсий-ҳуқуқий боғлиқликни, алоқани билдиради. Учинчидан, давлат ўз ҳудудида ҳам, унинг ташқарисида ҳам ўз фуқароларини ҳуқуқий ҳимоя қилиш ва уларга ҳомийлик кўрсатишни кафолатлайди. Фуқароликка оид бундай белгилар давлатнинг ички қонунлари нормалари ва халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларининг мазмунида ўз ифодасини топади.

5. Ўзбекистон Республикасининг 1997 йил 30 августда қабул қилинган Фуқаролик процессуал кодексининг V бўлимида мужассам топган моддалар билан чет эл фуқаролари ва ташкилотларининг фуқаролик процессуал ҳуқуқлари (ФПКнинг 386-моддаси), фуқаролиги бўлмаган шахсларнинг фуқаролик процессуал ҳуқуқлари (ФПКнинг 387-моддаси), чет эл фуқаролари ва ташкилотлари, фуқаролиги бўлмаган шахслар иштирок этаётган низолар, шунингдек лоақал биттаси чет элда яшаб турган тарафлар ўртасидаги низолар бўйича фуқаролик ишлари Ўзбекистон судларининг судловига тааллуқли бўлиши (388-модда), чет давлатларга даъволар (389-модда), чет давлат судларининг судга доир топшириқла рини ижро этиш тартиби ва Ўзбекистон Республикаси судларининг чет давлат судларига топшириқ билан мурожаат қилиши (390-модда), чет давлат суд ва арбитраж органларининг қарорларини ижро этиш (391-модда) ва бошқа халқаро хусусий ҳуқуқ масалаларига тааллуқли қоидалар назарда тутилади.

6. 1997 йил 30 августда қабул қилинган Ўзбекистон Республикаси сиҳўжалик процессуал кодексининг V бўлими "чет эл ташкилотлари, халқаро ташкилотлар ва тадбиркорлик фаолиятини амалга ошираётган чет эллик фуқаролар, фуқаролиги бўлмаган шахслар иштирокидаги ишларни юритиш"

масалаларига бағишланади. Ушбу бўлимда чет эллик шахсларнинг процессуал ҳуқуқлари (221-модда), ушбу шахслар иштирокидаги суд ишларини юритиш (222-модда), чет эллик шахслар иштирокидаги ишлар бўйича Ўзбекистон Республикаси хўжалик судларининг ваколатлари (223-модда), судлов иммунитети (224-модда), чет давлат суди томонидан айтилган бир шахслар ўртасида, айтилган бир предмет тўғрисида ва айтилган бир асослар бўйича низолар юзасидан ишларни кўришнинг процессуал оқибатлари (225-модда), суд топшириқларини ижро этиш (226-модда) ва бошқа чет эл давлатларнинг жисмоний ва юридик шахслари фаолиятига тааллуқли қоидалар назарда тутилади.

7. Ички давлат қонунлари ичида Ўзбекистон Республикасининг 1996 йил 29 декабрда қабул қилинган Нотариат тўғрисидаги Қонуни алоҳида ўрин эгаллайди. Унда назарда тутилган ва чет эллик шахслар масалалари бўйича нотариал ҳаракатларни амалга оширишни тартибга солишга бағишланган қоидаларнинг халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига тааллуқли томонлари мавжуд. Қонунда чет эл ҳуқуқи нормаларининг қўлланишига алоҳида эътибор берилади (88-модда). Чет эл ҳуқуқи нормаларини қўллашда нотариус Ўзбекистон қонунларига ва халқаро шартномаларга амал қилади. Нотариус чет эл фуқаросига тегишли бўлган мол-мулкни кўриқлаш ва меросга бўлган ҳуқуқ ҳақида гувоҳномалар бериш билан боғлиқ ҳаракатларни Ўзбекистон қонун ҳужжатларига мувофиқ амалга оширади (89-модда). Нотариус халқаро шартномалар талабларига мувофиқ тузилган ҳужжатларни қабул қилиб олади, шунингдек уларга бошқа давлатларнинг қонун ҳужжатларида назарда тутилган шаклда тасдиқловчи устхатлар (апостил) ёзиш ҳуқуқига эга (91-модда). Тегишли ҳужжатларни тасдиқлашда, расмийлаштиришда нотариус бошқа давлатлар адлия органлари билан ўзаро муносабатларда бўлиши мумкин (92-модда). Ушбу келтирилган мисоллардан маълум бўлишича, Нотариат тўғрисидаги қонун ички давлат қонуни сифатида чет эллик шахсларга нисбатан бевосита қўлланилади.

8. Халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига тааллуқли бўлган айрим қоидалар Ўзбекистон Республикасининг 1993 йил 7 майда қабул қилинган Ҳаво кодексида ҳам мужассам топган. Кодекснинг 1-моддасида Республиканинг қуруқликдаги ерлари ва сув ҳавзалари устидаги самовий ҳудудига Ўзбекистон тўла ва танҳо эгаллик қилади дейилиши хорижий ҳаво кемаларининг Ўзбекистоннинг самовий ҳудудидан фойдаланишда халқаро шартномаларда ва Ўзбекистоннинг қонун ҳужжатларида ўрнатилган қоидаларига амал қилишга чақиради. Кодекснинг тегишли моддаларида ҳаво кемаларининг халқаро парвозлари, Ўзбекистон самовий ҳудудидаги парвозлар, парвозларни амалга ошириш қоидалари, ҳаво кемаларининг халқаро парвозлари учун мўлжалланган аэродромлар ва ҳаво йўллари, ҳаво кемаларининг халқаро парвозларни бажаришлари учун қўлланиладиган паспорт, божхона талаблари ва бошқа қоидалар назарда тутилади.

9. Ички давлатнинг халқаро хусусий ҳуқуқ манбаи сифатида Ўзбекистоннинг 1995 йил 22 декабрда қабул қилинган халқаро шартномалари тўғрисидаги Қонуни муҳим аҳамият касб этади. Ушбу Қонун

асосида Ўзбекистоннинг халқаро шартномаларни тузиш, бажариш, тўхтатиш, тўхтатиб туриш ва денонсация қилиш тартиби белгиланади. Ушбу Қонун ва Ўзбекистоннинг бошқа шартномалари ва битимларидан келиб чиқадиган мажбуриятларга асосланган ҳолда 1996 йил 26 декабрда "Ўзбекистон Республикаси ташқи сиёсий фаолиятининг асосий принциплари тўғрисида" Қонун қабул қилинди. Қонуннинг 5-моддасига мувофиқ Ўзбекистон мамлакатининг барқарорлигини, собитқадам ривожланиши ва миллий хавфсизлигини таъминлаш имконини берадиган, Ўзбекистоннинг жаҳон ҳўжалик алоқаларига ахборот, технология ва коммуникация жиҳатидан кириб боришига кўмаклашадиган давлатлараро тузилмаларга, шу жумладан иқтисодий тузилмаларга устувор аҳамият беради.

10. Ўзбекистоннинг ички давлат қонун ҳужжатлари билан тартибга солинадиган чет эл элементи билан мураккаблашган фуқаролик муносабатларининг доираси кенг. Улар мазмуни жиҳатдан турлича, масалан, иқтисодий, маданий-маърифий, ҳуқуқий ва ҳ.к. аҳамиятларга эга. Шунга кўра булар тўғрисидаги Ўзбекистоннинг қонунлари ҳам турлича номланади, масалан "Мулкчилик тўғрисида", "Мулкни давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш тўғрисида", "Банклар ва банк фаолияти тўғрисида", "Тадбиркорлик фаолияти эркинлигининг кафолотлари тўғрисида", "Ташқи иқтисодий фаолият тўғрисида", "Чет эл инвестициялари тўғрисида", "Эркин иқтисодий зоналар тўғрисида", "Хўжалик ширкатлари тўғрисида", "Маъсулияти чекланган ва кўшимча маъсулиятли жамиятлар тўғрисида", "Акциядорлик жамиятлари ва акциядорларнинг ҳуқуқларини ҳимоя қилиш тўғрисида", "Чет эллик инвесторлар фаолиятининг кафолотлари тўғрисида", "Ахборот олиш кафолотлари ва эркинлиги тўғрисидаги", "Суғурта тўғрисидаги", "Валютани тартибга солиш тўғрисидаги", "Ер кодекси", "Лизинг тўғрисидаги", "Товар бозорларида монополистик фаолиятни чеклаш ва рақобат тўғрисидаги", "Ўзбекистоннинг давлат чегараси тўғрисида", "Истеъмолчиларнинг ҳуқуқларини ҳимоя қилиш тўғрисида", "Хориждан маблағ жалб қилиш тўғрисида", "Темир йўл транспорти тўғрисида", "Автомобил транспорти тўғрисида" ва ҳ.к.

11. Қатор давлатларда халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари алоҳида қонунларда мужассам топган. Шунинг билан бирга махсус халқаро хусусий ҳуқуқ нормаларидан ташкил топган Кодексга эга бўлган давлатлар ҳам бор. Бундай кодекс Австрияда (1978 йил), Венгрияда (1979 йил), Польшада (1965 йил), Туркияда (1982 йил), Руминияда (1992 йил), ГФРда (1986 йил), Швейцарияда (1987 йил), Лихтенштейнда (1997 йил) қабул қилинган. 1995 йил сентябрда Италиянинг халқаро хусусий ҳуқуқ ислоҳоти тўғрисидаги Қонуни амалга киритилди. 1982 йил Югославияда қабул қилинган маълум ҳуқуқий муносабатларда қонун ва чет эл ҳуқуқи нормалари ўртасидаги коллизияларни ҳал қилиш тўғрисидаги Қонун ҳозирги кунда Сербияда, Словенияда, Хорватияда, Черногорияда ҳаракат қилмоқда, АҚШнинг Луизиана штатида 1991 й. қабул қилинган халқаро хусусий ҳуқуқ тўғрисидаги Қонуни мазкур штатнинг Фуқаролик кодекси таркибига

киритилди. Канаданинг Квебек провинцияси Фуқаролик кодексининг ўнинчи китоби халқаро хусусий ҳуқуқ масалаларига бағишланади.

Россия, Украина, Белорусия, Қозоғистон, Қирғизистон, Тожикистон, Туркменистон, Ўзбекистон, Испания, Португалия, Жазоир, Миср, Ироқ, Перу, Вьетнам, Мўғулистон ва бошқа қатор давлатларнинг Фуқаролик кодексларида халқаро хусусий ҳуқуқнинг коллизия нормалари мужассам топган.

Халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари махсус ушбу соҳага бағишланган Кодекс ёки Қонун, шунингдек Фуқаролик кодекслардан ташқари бошқа қонун ҳужжатларида ҳам мавжуд. Бундай қонун ҳужжатлари қаторига Хитойнинг 1986 йилдаги фуқаролик ҳуқуқининг Умумий қоидалари, 1985 йилдаги халқаро ҳўжалик ҳуқуқлари тўғрисидаги Қонуни киради. Қонун Хитой ва чет эл ташкилотлари ўртасида барча чет эл иқтисодий, олди-сотди муносабатлари бўйича тузиладиган шартномаларга нисбатан қўлланилади. Ушбу Қонунни чет эл элементлари билан мураккаблашган фуқаролик ҳуқуқий муносабатларга бевосита қўлланиладиган меъёрлардан иборат деб айтиш мумкин. Қонуннинг кўп нормалари диспозитив характерга эга.

АҚШ ва Англияда халқаро хусусий ҳуқуқ кодификация қилинмаган. Англияда хусусий ҳуқуқ бўйича Дайси курси кенг доирада тан олинган, АҚШда Америка ҳуқуқ институти томонидан тайёрланган конфликтлар тўғрисидаги қонунлар Тўплами ҳаракат қилади. Унинг биринчи тўплами 1834 йилда, иккинчиси – 1971 йилда нашр этилган. Халқаро хусусий ҳуқуқ нормалари АҚШнинг Бирхилдаги савдо кодексида ҳам мавжуд. Ушбу кодексда қонунни макон ва замон бўйича қўллаш ҳақида қоидалар мавжуд. Чет эл суверенига тааллуқли масалалар АҚШнинг 1976 йилдаги чет эл давлатларининг иммунитетини тўғрисидаги Қонуни билан ҳал қилинади.

Англияда коллизия муаммоларга тегишли статус ҳуқуқининг қўлланиш доирасини кенгайтириш унинг маълум даражада Европа ҳамдўстлиги ва Гаага конвенцияларига аъзо бўлиши билан изоҳланади.

Чехияда 1963 йилда Чехо-Словакияда қабул қилинган халқаро хусусий ҳуқуқ ва процесс ҳуқуқи ҳақидаги Қонун ҳозир ҳам ҳаракатда. Францияда халқаро хусусий ҳуқуқ тўғрисидаги қонуннинг лойиҳаси 1959 йилда тайёрланган эди. 1969 йили унинг асосида янги лойиҳа тайёрланди. Лойиҳа суд амалиётида қўлланиб келинган тамойилларга асосланади ва шунинг билан бирга халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига тааллуқли бўлган нормаларни суд амалиётида шакллантириш учун ҳам кенг имконият беради.

Германия фуқаролик қонунлар тўпламини амалга киргазиш тўғрисидаги қонунида маълум даражада коллизия нормалар мавжуд эди. Лекин ушбу нормалар, айниқса мажбурият ҳуқуқи соҳаси бўйича етарли даражада эмасди. 1986 йилнинг 1 сентябридан бошлаб халқаро хусусий ҳуқуқ тўғрисида қонун амалга киритилди ва шу туфайли Германиянинг фуқаролик қонунлар тўпламини амалга киритиш тўғрисидаги Қонуннинг тегишли моддалари ўрнига бошқа меъёрлар ёки уларга ўзгартириш ва қўшимчалар киритилди. Ушбу Қонунда оила ҳуқуқи соҳасида судда қўрилиши учун тегишли бўлган тартибни белгиловчи нормалар ҳам назарда

тутилган. Шунингдек унга шартнома мажбуриятига нисбатан қўлланадиган ҳуқуқ тўғрисидаги 1980 йил Рим конвенциясида белгиланган тартиб киритилган. Натижада битимларнинг шакли, никоҳ тузиш ва уни бекор қилиш бўйича, болалар ҳуқуқи, ҳомийлик ва васийлик, мерос ҳуқуқи, мажбурият ва меҳнат ҳуқуқи ва процессуал масалалар бўйича қўлланиши керак бўлган коллизия нормаларнинг тизими ўрнатилди.

Японияда ҳам коллизия нормалар ўз ҳуқуқий асосларига эга. Халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасидаги қоидалар 1989 йилда қабул қилинган ва 1990 йилнинг 1 январидан амалга киритилган қонунда назарда тутилди.

5-§. Одатларнинг аҳамияти

Муайян халқаро оммавий ёки хусусий муносабатларни тартибга солиш учун тегишли ҳуқуқий нормалар бўлмаган тақдирда, уларга нисбатан одат бўлиб қолган қоидалар қўлланади. Бундай қўллаш умум эътироф этилган халқаро ҳуқуқ манбаларида назарда тутилган нормаларга, қоидаларга, халқаро шартномаларга зид бўлмаслиги талаб қилинади.

Халқаро хусусий муносабатларни тартибга солишда одатлардан фойдаланиш учун улар кундалик халқаро таркиб топган, кенг миқёсда азалдан ва доимо қўлланиб келинган, халқаро жамоатчилик томонидан тан олинган, лекин қонунда назарда тутилмаган бўлиши керак. Бундай одатлар назарий жиҳатдан, шунингдек амалиётда ҳам халқаро хусусий ҳуқуқнинг манбаи сифатида халқаро миқёсда эътироф этилади.

Давлатларнинг мустақиллик ва тенг ҳуқуқлик тамойилларига асосланган одатлар барча мамлакатлар учун мажбурий ҳисобланади. Бошқа масалалар, хусусий аҳамиятга эга бўлган одатлар фақат уларни бирон-бир шаклда тан олган давлатлар учун мажбурий бўлиши мумкин.

Халқаро-ҳуқуқий одатлардан ташқари савдо одатлари ҳам мавжуд, улардан мамлакатлар томонидан халқаро савдо ва айниқса денгиз орқали савдо соҳаларида кенг миқёсда фойдаланилади. Халқаро тижорат арбитраж судларида содир бўлган низоларни ҳал қилишда мавжуд савдо одатлари ҳисобга олинади.

Халқаро савдо амалиётида қабул қилинган одатлар арбитраж суди томонидан қуйидаги ҳолатларда қўлланилади: агар бундай қўллаш шартномада кўрсатилиб, низо ушбу шартнома юзасидан вужудга келган бўлса; агар тегишли низоли ҳуқуқий муносабатга нисбатан одатни қўллаш ҳақида бевосита ҳуқуқ нормасида назарда тутилган бўлса; агар одат қоидаларини қўллаш низо тарафлари бўлган давлатлар томонидан тузилган халқаро шартномаларга асосланган бўлса, шунингдек, агар одат қоидаларини қўллаш ҳуқуқий норма ёки шартномада ҳам кўрсатилмаган бўлиб, низоли муносабатнинг вужудга келиш шароити ва унинг хусусиятларига кўра одат қоидаларини қўллаш низоли тарафлар учун мақсадга мувофиқ ва халқаро муносабатларда инкор қилинмаган бўлса.

Халқаро одатнинг табиати Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Халқаро Судининг Статуси, яъни мақомининг 38-моддасида ўз ифодасини топади.

БМТ Уставининг ажралмас қисми бўлган ушбу ҳужжатда халқаро одат амалиётда синовдан ўтган ва ҳуқуқ нормаси сифатида умум эътироф этилган қоида сифатида тавсифланади.

Давлатлар ўртасида мазмуни ва шакли жиҳатдан бир хил бўлган муносабатнинг кўп йиллар давомида доимо такрорланиб туриши натижасида одатга айланган ҳаракатлар, шартлар юзага келиб чиқиши ва уларга риоя қилиш ҳам анъанага айланиб қолади.

Халқаро хусусий ҳуқуқ манбаи ҳисобланган одатлар кўпроқ моддий-ҳуқуқий характерга эга. Л.А.Лунц Халқаро хусусий ҳуқуқ соҳасига маълум бўлган одатларнинг мазмунини талқин қилар экан, қонунлар коллизияси жуда ҳам кам масалалар бўйича халқаро хусусий ҳуқуқ манбаи ҳисобланган одатларга асосланиши, Коллизион ҳуқуқда баъзи истиснолардан ташқари, халқаро одатнинг аҳамияти бевосита давлатнинг суверенитети билан боғлиқ нормалар билан чекланиши ҳақида таъкидлаб ўтади⁸.

Савдо соҳасидаги одатларнинг ташкил топишида тадбиркор хатти-ҳаракати, уларнинг ёзилмаган қоидаларга амал қилиш учун билдирган хоҳиш ва ҳаракатлари биринчи ўринда туради. Одат қоидаларини вужудга келтиришда давлат томонидан тан олинган ва тасдиқланган суд, арбитраж амалиёти, шунингдек одат нормаларини норасмий равишда кодификация қилувчи халқаро нодавлат ташкилотларининг фаол ҳаракатлари муҳим аҳамият касб этади. Улар томонидан тайёрланган ва ихтиёрий аҳамиятга эга бўлган қоидалар тўплами, агар уларга шартномада ҳавола қилинган бўлса, тарафлар томонидан қўлланилади.

Халқаро савдо соҳасида кўпроқ обрўга эга бўлган кодификациялар қаторига Париждаги Халқаро савдо палатаси (ХСП) томонидан тайёрланган савдо атамаларини шарҳлашнинг халқаро қоидалари – ИНКОТЕРМС киради. 2000 йилнинг 1 январидан бошлаб 2000 йил ИНКОТЕРМСи ҳаракат қилади.

Халқаро савдо палатаси томонидан ҳужжатли аккредитивлар учун бирлаштирилган қоида ва одатлар ва инкассо бўйича бирхиллаш тирилган қоидалар тайёрланган. Булардан фарқли ўлароқ ХСПнинг 1978 йилдаги шартномалар кафолатлари бўйича бирхиллаштирилган қоидаларда миқдорнинг биринчи талаби билан банкнинг кафолатлари киритилган эди. Шунинг учун 1992 йилда ХСПси томонидан биринчи талаб бўйича кафолат учун бирхиллаштирилган қоидалар қабул қилинди.

Юқорида келтирилган ХСП томонидан тайёрланган қоидалар ва шунингдек 1994 йилда Халқаро денгиз комитети томонидан тайёрланган умумий авария бўйича Йорк-Антверпен қоидаларининг ҳуқуқий аҳамиятига баҳо берилиши билан, уларнинг нодавлат даражасида амалга ошириладиган халқаро савдо одатлари сифатида қабул қилиниши кераклиги кўзда тутилади⁹. Товарларни халқаро олди-сотди соҳасида одат қоидаларига ҳавола қилиш товарларни халқаро олди-соттиси тўғрисидаги БМТ 1980 й. Конвенциясининг 9-моддасига асосланади. Ушбу моддага мувофиқ, тарафлар

⁸ Лунц Л.А. Курс международного частного права. 3 томлик. 1 том. Умумий қисм. Москва. 1973. 103-бет.

⁹ Зыкин И.С. Внешнеэкономические операции: право и практика. М.: Международные отношения. 1994. 240-241-бетлар.

ўзлари шунга келишган ва амалиётда улар ўзаро муносабатларида қўлланиб келинган ҳар қандай одат билан боғлиқдирлар (демак риоя қилишга мажбурдирлар).

Савдо одатларини қўллаш ҳақида чет эл савдо арбитражи тўғрисидаги 1961 йилдаги Европа Конвенциясида, ЮНСИТРАЛ Арбитраж регламенти, БМТнинг ЕЭК (Европа иқтисодий комиссияси) Арбитраж регламенти қоидаларида ҳам назарда тутилади.

"Халқаро тижорат арбитражи тўғрисида"ги Россия Федерацияси Қонуни 28-моддасининг 3-қисмига мувофиқ (третейский) ҳолислар суд қарорини барча ҳолларда шартнома шартларига мувофиқ ва муайян битимга тўғри келадиган савдо одатларини ҳисобга олган ҳолда қабул қилади.

Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодекси ички давлат қонуни сифатида халқаро хусусий ҳуқуқ манбаи ҳисобланади. Шундай экан унинг 6-моддасида "Иш муомаласи одатлари. Маҳаллий одат ва анъаналар" тўғрисида назарда тутилган қоидалар чет эл элементлари билан мураккаблашган фуқаролик ҳуқуқий муносабатларга, яъни халқаро хусусий муносабатларга тааллуқлидир. Ушбу моддага мувофиқ тадбиркорлик фаолиятининг бирон-бир соҳасига мос келган ва кенг қўлланиладиган, қонун ҳужжатларида назарда тутилмаган ҳуқ-атвор қоидаси, бирон бир ҳужжатда ёзилганлиги ёки ёзилмаганлигидан қатъи назар, иш муомаласи одати деб ҳисобланади. Демак одат бу кенг қўламда такрор қўлланиб келган, жамоатчилик, шунингдек халқаро муносабатларнинг маълум турлари, чунончи, тадбиркорлик фаолияти соҳасида унинг иштирокчилари томонидан тан олиниши расм-русум бўлиб қолган ҳуқ-атвор қоидаларидан иборат. Шундай экан, бир давлат ҳудудида ёки халқаро миқёсда маълум шахслар ўртасида ўзаро келишилган ҳолда алоҳида ўрнатилган ва уларнинг манфаатлари учун мақсадга мувофиқ деб ҳисобланган ва қабул қилинган тартибни иш муомаласи одатлари деб бўлмайди. Бундай шахсий муносабатларда ўрнатилган тартиб мазмун жиҳатдан қандайлигидан қатъи назар, кўпчиликнинг манфаатлари учун жавоб берадиган ва одат сифатида эътироф этиладиган умумий қоидадан фарқ қилади. Бинобарин одат тушунчаси кенг маънода талқин қилиниши лозим.

Иш муомаласи одатлари ёки маҳаллий урф-одат ёзма шаклда ифодаланган бўлиши шарт эмас. Лекин тадбиркорлик соҳасида бундай ҳужжатлар йўқ ҳам эмас. Масалан, Ўзбекистон Савдо палатаси томонидан иш муомаласи одатлари ўрганилади ва манфаатдор шахсларга маълум қилиш учун нашр этилади. Шартномаларнинг намунавий шартлари эълон қилинишини ҳам ёзма шаклдаги иш муомаласи одатларидан иборат деб ҳисоблаш мумкин (ФКнинг 359-моддаси).

Ўзбекистон Республикаси ФКнинг кўпгина моддаларида кўрсатилганидек, агар тарафларнинг муносабатлари қонун нормалари ва шартномада белгиланган бўлмаса, иш муомаласи одатларини қўллаш назарда тутилади (236, 238, 243, 246 ва бошқа моддалар), шартноманинг шартларини шарҳлашда ҳам иш муомаласи одатлари эътиборга олинади (363-модда). ФКнинг 354-моддаси 7-қисмида назарда тутилган қоидага биноан, агар

шартнома шартлари тарафлар ўртасидаги келишув ёки диспозитив норма билан белгилаб қўйилган бўлмаса, тегишли шартлар қўлланиши мумкин бўлган иш муомаласи одатлари билан белгиланади.

Демак, Ўзбекистон Республикасида халқаро хусусий ҳуқуқнинг манбалари сифатида халқаро шартномалар, ички давлат қонунлари ва халқаро одат тан олинади. Бизда суд ва арбитраж практикаси, шунингдек илмий таълимот (доктрина) халқаро хусусий ҳуқуқнинг манбаи деб ҳисобланмайди.